

บทที่ 6

เจ้าพ่อกับการเมือง : ตัวแบบและข้อเสนอทฤษฎีเจ้าพ่อกับการเชื่อมโยงของข่ายใย อำนาจในระบบการเมืองไทย

ระบบการเมืองไทย ภายหลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ พ.ศ. 2475 ได้วิวัฒนาการมาในลักษณะที่มีการเปลี่ยนผ่าน ครอบซ้อน และเชื่อมโยงกันระหว่างระบอบการเมืองหลัก 3 กระแส ซึ่งภายใน 3 ระบอบของกระแสหลักดังกล่าวได้มีการครอบซ้อน และเชื่อมโยงกันระหว่างส่วนย่อยของระบบการเมืองในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐบาล โครงสร้าง สถาบัน บทบาท อำนาจ และกระบวนการทางการเมืองระหว่างกลุ่มอำนาจ รวมทั้งกลไกและสถาบันต่างๆ ด้วย โดยที่ในระหว่างกระบวนการเปลี่ยนผ่านครอบซ้อน และการเชื่อมโยงระหว่างกันของกระแสการเมืองดังกล่าว ได้ส่งผลเกื้อกูลให้เกิดการโยงใยของเครือข่ายกระแสอำนาจนอกโครงสร้างหลักของระบบ อันเป็นปัจจัยสะสมของแหล่งอำนาจนอกระบบ ที่แทรกตัวเข้าดำรงอยู่ในโครงสร้าง-แผนผังซ้อน ซึ่งขนานไปกับโครงสร้างหลักที่ได้เปลี่ยนผ่านมาถึง 3 ระยะ หรือ 3 กระแส ในรอบ 60 ปี นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง

โดยที่ระบบการเมืองไทย ได้นวัตกรรมมาสู่การเป็นผลึกของระบอบการเมืองที่ดำรงอยู่ระหว่างกึ่งกลางระบอบอำมาตยาธิปไตย และระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นระบอบผสมพันธุ์ทางที่เรียกว่า "ระบอบกึ่งประชาธิปไตย" นั้น ได้มีกระบวนการของการผสมกลมกลืนและการประนีประนอมระหว่างแนวอุดมการณ์ และกระแสอำนาจทางการเมืองที่ขัดแย้งแตกต่างกันให้ดำเนินและดำรงอยู่ร่วมกันได้ โดยที่มีโครงสร้างอำนาจแฝงซ้อนเป็นเครื่องเชื่อมประสาน และเปิดพรมแดนอำนาจแหล่งใหม่ที่ยกออกมาจากแหล่งอำนาจ ในโครงสร้างหลักให้กับกลุ่มอำนาจแหล่งต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาททางการเมือง ในระบอบผสมพันธุ์ทางได้ ระบอบกึ่งประชาธิปไตยจึงเป็นเสมือนสนามอำนาจที่เปิดกว้าง สำหรับกลุ่มการเมืองฝ่ายต่าง ๆ ได้เข้ามาแสวงอำนาจและผลประโยชน์ในระบบการเมือง โดยที่ไม่ถูกจำกัดด้วยเงื่อนไขของอุดมการณ์ และกระบวนการทางการเมืองที่เฉพาะเจาะจง ไม่ว่ากระบวนการเข้าสู่อำนาจ โดยช่องทางทางการแข่งขันการเลือกตั้ง

หรือการอุปถัมภ์-แต่งตั้ง หรือแหล่งที่มาของอำนาจที่ไม่จำกัดเฉพาะกลุ่มการเมืองจากนอกกลไกรัฐหรือจากในกลไกรัฐ

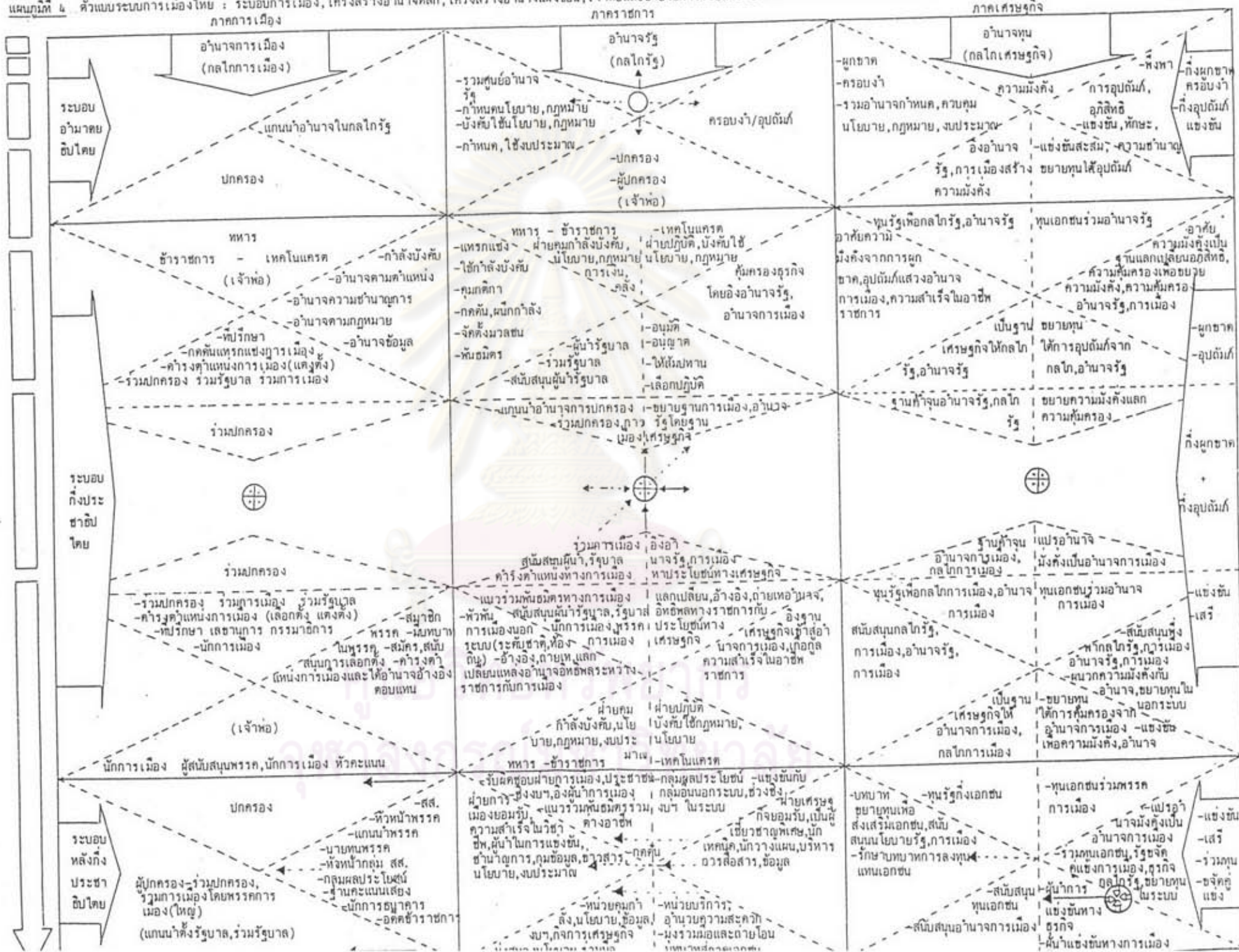
นวัตกรรมของระบอบการเมืองผสมพันธุ์ทางแบบกึ่งประชาธิปไตย เป็นผลผลิตของมรดกตกทอดจากประวัติศาสตร์ และการปรับเปลี่ยนของยุคสมัยทางการเมืองที่มุ่งเน้นการผสมกลมกลืนระหว่างอดีตกับปัจจุบันมากกว่าการตอบรับต่ออนาคต การเมืองไทยจึงมีลักษณะวิวัฒนาการเชิงเปลี่ยนผ่าน-ครอบซ้อน มากกว่าการเปลี่ยนแปลง-สลัดทิ้ง การวิวัฒนาการการเมืองยุคร่วมสมัยจึงยังคงดำรงไว้ซึ่งแนวตะเข็บของรอยต่อประวัติศาสตร์ที่พ่วงติดอยู่กับการเมืองในยุคสมัยปัจจุบัน

การจำแนกให้เห็นถึงกระบวนการเปลี่ยนผ่านของระบอบการเมือง 3 ระยะ คือ อำมาตยาธิปไตย กึ่งประชาธิปไตย และหลังกึ่งประชาธิปไตย ในส่วนท้ายของบทที่ 2 นั้น จะเห็นว่าการเมืองไทยปัจจุบันดำรงอยู่ในกระแสของระบอบกึ่งประชาธิปไตยเป็นหลัก แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ระยะหลังกึ่งประชาธิปไตยแล้วก็ตาม แต่โดยที่ในระยะหลังกึ่งประชาธิปไตย เพิ่งเกิดขึ้นและยังไม่ต่อเนื่องฝังราก หรือ เปลี่ยนผ่านหลุดพ้นไปจากกระแสหลักของระบอบกึ่งประชาธิปไตย ฉะนั้น ในส่วนต่อมานับแต่บทที่ 3 ถึงบทที่ 5 จึงเป็นการเน้นรายละเอียดให้เห็นถึงภาวะเงื่อนไขที่เกื้อกูลต่อการเข้าสู่อำนาจ การเชื่อมโยงอำนาจ การแสวงหาและการใช้อำนาจของกลุ่มการเมือง ที่เรียกว่า เจ้าพ่อ ในระบอบกึ่งประชาธิปไตย

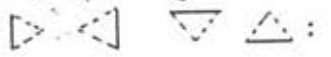

1. ตัวแบบระบบการเมืองไทย : ระบอบการเมือง, โครงสร้างอำนาจหลัก, โครงสร้างอำนาจแฝงซ้อน, เจ้าพ่อและข่ายใยการเชื่อมโยงอำนาจ (TRANSITED-POWERS'-CREAM MODEL)

เพื่อให้เห็นภาพรวมของการเมืองทั้งระบบและทุกระยะ ในบทนี้จะได้อธิบายถึงตัวแบบการเชื่อมโยงของข่ายใยอำนาจของกลุ่มอำนาจทางการเมืองและเจ้าพ่อในระบอบการเมืองแบบกึ่งประชาธิปไตย โดยร่วมพิจารณาเปรียบเทียบกับระบอบอำมาตยาธิปไตยและระบอบหลังกึ่งประชาธิปไตยพร้อมกันไปด้วย ทั้งนี้โดยพิจารณาจากภาพประกอบที่ 4 (แผนภูมิระบบการเมืองไทย : ระบอบการเมือง โครงสร้างอำนาจหลัก โครงสร้างอำนาจแฝงซ้อนเจ้าพ่อและข่ายใยการเชื่อมโยงอำนาจ) ดังต่อไปนี้

เครื่องหมาย : ความหมายในแผนภูมิ

- : โครงสร้างอำนาจหลัก
 : โครงสร้างอำนาจแฝงซ้อน
 : การเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างหลัก กับเจ้าพ่อแบบทิศทางเดียว
 : การเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างหลัก กับเจ้าพ่อแบบสองทิศทาง
 : การเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างแฝงซ้อน กับเจ้าพ่อแบบทิศทางเดียว
 : การเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างแฝงซ้อน กับเจ้าพ่อแบบสองทิศทาง
 : เจ้าพ่อในกลไกรัฐ ซึ่งกระจุกตัวที่ตัวบุคคลและภายในกลไกรัฐ
 : เจ้าพ่อนอก-ในกลไกรัฐ ซึ่งกระจายตัวทั่วไป แต่กระจุกเฉพาะในโครงสร้างแฝงซ้อนที่อยู่ระหว่างรอยต่อของระบอบกึ่งประชาธิปไตย
 : เจ้าพ่อนอกกลไกรัฐ ซึ่งกระจุกตัวเฉพาะกลุ่มที่เข้าแข่งขันในระบบ แต่กระจายภายในโครงสร้างหลัก
 : ระดับความเข้มข้นของการแข่งขันทางการเมือง และเศรษฐกิจในระบบจากน้อยไปหามาก
 : เขตอุดมสมบูรณ์ของอำนาจนอกระบบ (เจ้าพ่อ) ซึ่งดำรงอยู่ในระหว่างรอยต่อของระบบอุปถัมภ์และระบบแข่งขันในระบบการเมืองแบบกึ่งประชาธิปไตย

แนวตั้งของภาพได้แยกให้เห็นพรมแดน และการเปลี่ยนผ่าน-ครอบซ้อนระหว่างอาณานิคมของแหล่งอำนาจ 3 ภาค ได้แก่ ภาคการเมือง ภาคราชการ และภาคเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบกันเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างหลักของอำนาจการเมืองและกลไกการเมือง อำนาจรัฐและกลไกรัฐ และอำนาจทุนและกลไกเศรษฐกิจ

แนวนอนของภาพ ได้แยกให้เห็นพรมแดนและการเปลี่ยนผ่าน-ครอบซ้อนระหว่างอาณานิคมของกระแสการเมือง 3 ระบอบ ได้แก่ ระบอบอำมาตยาธิปไตย ระบอบกึ่งประชาธิปไตย และระบอบหลังกึ่งประชาธิปไตย

ภายในกรอบใหญ่ของพรมแดนในแนวตั้ง ที่ประกอบด้วยอาณาบริเวณทั้ง 3 ของภาคการ เมือง ราชการ และเศรษฐกิจ ซึ่งตัดขวางกับกรอบใหญ่ของพรมแดนในแนวนอน ที่ประกอบด้วย อาณาบริเวณของระบบการเมือง 3 กระแส นั้น จะผนวกกันเป็นกรอบรวมทั้งหมดของภาพเครือข่าย การเชื่อมโยงใน 9 มิติหลัก คือ การเป็นเครือข่ายอันเดียวกันของการเชื่อมโยงที่มีสายใย เกี่ยวพันระหว่างมิติอำนาจ (1) ภาคการเมือง (2) ภาคราชการ และ (3) ภาคเศรษฐกิจ กับกระแสการเมือง (4) ระบอบอำมาตยาธิปไตย (5) กึ่งประชาธิปไตย และ (6) หลังกึ่ง ประชาธิปไตย กับระบบทุนแบบ (7) อูบถัมภ์กึ่งครอบงำ (8) แข่งขันกึ่งอูบถัมภ์ และ (9) แบบ แข่งขันเสรีกึ่งร่วมทุนจัดคู่แข่ง ซึ่งภายในกรอบรวมทั้งหมดของการเชื่อมโยงทั้ง 9 มิติ จะปรากฏ เครือข่ายของการเชื่อมโยงกันระหว่างภาพย่อยภายในอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งแสดงถึงภาพการเคลื่อนไหว เปลี่ยนผ่าน-ครอบซ้อนระหว่างมิติทั้ง 9 และการเชื่อมโยงระหว่างโครงสร้างหลักกับโครงสร้าง ย่อยด้วย ซึ่งปรากฏให้เห็นในภาพของสามเหลี่ยมเส้นไขปลา

จุดเน้น และจุดเริ่มต้นของการพิจารณาตัวแบบการเชื่อมโยงของข่ายใยอำนาจในระบบ การเมืองของเจ้าพ่อ และกลุ่มอำนาจทางการเมืองจะอยู่ภายในอาณาบริเวณของพื้นที่ ซึ่งฝังตัว อยู่ในพรมแดนของอาณาบริเวณการเมืองระบอบกึ่งประชาธิปไตยโดยตัดกับพรมแดนของอาณาบริเวณต่าง ๆ ในโครงสร้างหลักทั้งภาคการเมือง ภาคราชการ และภาคเศรษฐกิจ เรียกพื้นที่นี้ว่า "เขตอุดมสมบูรณ์ทางอำนาจ และผลประโยชน์ที่เจ้าพ่อและกลุ่มอำนาจทางการเมืองเข้ามาแสวงหา และมีบทบาท" ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวเป็นรอยแยกที่เกิดจากสัมพันธภาพของกระบวนการผสมกลมกลืนระหว่าง ระบอบอำมาตยาธิปไตย และประชาธิปไตย และการประนีประนอมระหว่างกลุ่มอำนาจกระแส หลัก คือ กระแสอำนาจเอกชนนิยมนอกกลไกรัฐ และกระแสอำนาจรัฐนิยมในกลไกรัฐ ซึ่งดำรง อยู่ในสภาพการครอบซ้อนระหว่างระยะการเปลี่ยนผ่านทางทางการเมือง ทั้งนี้ สามารถอธิบายได้ใน เทอมของตัวแบบที่เรียกว่า "TRANSITED-POWERS'-CREAM MODEL" (T.P.C.M.) ซึ่งจะได้ กล่าวถึงในรายละเอียดต่อไป

ก่อนที่จะอธิบายตัวแบบ ดังกล่าว จะได้กล่าวถึงรายละเอียดในเชิงวิภาคเกี่ยวกับแง่มุมทางกายภาพของภาพประกอบตัวแบบ พอเป็นสังเขป เพื่อจะได้โยงเข้าสู่การอธิบายตัวแบบ "TRANSITED-POWERS'-CREAM MODEL" (T.P.C.M.) ในภายหลัง กล่าวคือ

ในกรอบรวมของภาพจะเห็นการเปลี่ยนผ่าน และการครอบซ้อนกันระหว่างมิติทั้ง 9 คือในแนวตั้ง (vertical) ตามเข็มนาฬิกา จะเห็นภาพของมิติการเปลี่ยนผ่าน-ครอบซ้อนใน 3 มิติแรกของภาคการเมือง ได้แก่ ภาคการเมือง ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างหลักของอำนาจการเมืองและกลไกการเมือง คือ (1) ภาคการเมืองในกระแสการเมืองระบอบอำมาตยาธิปไตย (2) ภาคการเมืองในกระแสการเมืองระบอบกึ่งประชาธิปไตย และ (3) ภาคการเมืองในกระแสการเมืองระบอบหลังกึ่งประชาธิปไตย

การเปลี่ยนผ่าน-ครอบซ้อน ใน 3 มิติที่สองของภาคราชการ ได้แก่ ภาคราชการ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างหลักของอำนาจรัฐและกลไกรัฐคือ (1) ภาคราชการในกระแสการเมืองระบอบอำมาตยาธิปไตย (2) ภาคราชการในกระแสการเมืองระบอบกึ่งประชาธิปไตย และ (3) ภาคราชการในกระแสการเมืองระบอบหลังกึ่งประชาธิปไตย

การเปลี่ยนผ่าน-ครอบซ้อน ใน 3 มิติหลังของภาคเศรษฐกิจ ได้แก่ ภาคเศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วยโครงสร้างหลักของอำนาจทุนและกลไกเศรษฐกิจ คือ (1) ภาคเศรษฐกิจในกระแสการเมืองระบอบอำมาตยาธิปไตย (2) ภาคเศรษฐกิจในกระแสการเมืองระบอบกึ่งประชาธิปไตย และ (3) ภาคเศรษฐกิจในกระแสการเมืองระบอบหลังกึ่งประชาธิปไตย

ในแนวนอน (horizontal) จากซ้ายไปขวาจะเห็นภาพของมิติการเปลี่ยนผ่าน-ครอบซ้อน ใน 3 มิติแรกของกระแสการเมืองระบอบอำมาตยาธิปไตย ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักกับภาคการเมือง (อำนาจการเมือง-กลไกการเมือง) ภาคราชการ (อำนาจรัฐ-กลไกรัฐ) และ ภาคเศรษฐกิจ (อำนาจทุน-กลไกเศรษฐกิจ) ใน 3 มิติที่สองของกระแสการเมืองระบอบกึ่งประชาธิปไตย ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักกับภาคการเมือง (อำนาจการเมือง-กลไกการเมือง) ภาคราชการ (อำนาจรัฐ-กลไกรัฐ) และภาคเศรษฐกิจ (อำนาจทุน-กลไกเศรษฐกิจ) ในมิติหลังของกระแสการเมืองระบอบหลังกึ่งประชาธิปไตย ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักกับภาคการเมือง (อำนาจการเมือง-กลไกการเมือง) ภาคราชการ (อำนาจรัฐ-กลไกรัฐ) และภาคเศรษฐกิจ (อำนาจทุน-กลไกเศรษฐกิจ)

หรือกลับกัน หากดูในแนวนอนจากขวาไปซ้าย จะเห็นภาพของมิติการเปลี่ยนผ่าน-
 ครอบซ้อนใน 3 มิติแรกของระบบเศรษฐกิจแบบอุปถัมภ์กึ่งครอบงำ ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักกับภาค
 เศรษฐกิจ (อำนาจทุน-กลไกเศรษฐกิจ) ภาคราชการ (อำนาจรัฐ-กลไกรัฐ) และภาคการ
 เมือง (อำนาจการเมือง-กลไกการเมือง) ใน 3 มิติที่สองของระบบเศรษฐกิจแบบแข่งขันกึ่ง
 อุปถัมภ์ ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักกับภาคเศรษฐกิจ (อำนาจทุน-กลไกเศรษฐกิจ) ภาคราชการ
 (อำนาจรัฐ-กลไกรัฐ) และภาคการเมือง (อำนาจการเมือง-กลไกการเมือง) และใน 3
 มิติที่สามของระบบเศรษฐกิจแบบแข่งขันเสรีกึ่งร่วมทุนจัดคู่แข่ง ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักกับภาค
 เศรษฐกิจ (อำนาจทุน-กลไกเศรษฐกิจ) ภาคราชการ (อำนาจรัฐ-กลไกรัฐ) และภาคการเมือง
 (อำนาจการเมือง-กลไกการเมือง)

ในมิติทั้ง 9 ของโครงสร้างหลัก (Main-Structure) ดังกล่าว แม้ว่าจะได้ขีดเส้น
 กั้นอาณาเขตไว้ชัดเจนก็ตาม แต่จะเห็นวาระหว่างแนวตะเข็บของเส้นกั้นอาณาเขตดังกล่าวนั้น
 จะประกอบด้วยกลุ่มของโครงสร้างย่อย (Sub-Structure) ซึ่งปรากฏในรูปสามเหลี่ยมไขว้ปลา
 เชื่อมเกี่ยว-เกาะติดอยู่โดยรอบทั้ง 4 ทิศทาง ซึ่งแสดงถึง แนวเชื่อมต่อของการเปลี่ยนผ่าน
 และแนวเชื่อมโยงของการครอบซ้อนระหว่างโครงสร้างหลักกับโครงสร้างย่อย และการเปลี่ยน
 ผ่าน-ครอบซ้อนกันระหว่างมิติหลักทั้ง 9 ด้วย จึงจะแสดงให้เห็นโดยอธิบายการ double
 crosses ระหว่างแนวตั้งกับแนวนอน (vertical vs. horizontal line) ได้ต่อไปนี้ คือ

กรณีการพิจารณาการเปลี่ยนผ่าน-ครอบซ้อนเฉพาะแนวตั้งดิ่งลงในภาคการเมือง (การ
 ตัดกันระหว่างภาคการเมืองกับกระแสการเมือง) ดังปรากฏใน column แรก ซึ่งภาคการเมือง
 เป็นโครงสร้างหลัก เพียงโครงสร้างเดียวที่ครอบซ้อนอยู่บนโครงสร้างหลักของกระแสการเมือง
 ซึ่งเปลี่ยนผ่านไปถึง 3 ระยะ หรือ 3 ระบอบ (อำมาตยาธิปไตย กึ่งประชาธิปไตยและหลังกึ่ง
 ประชาธิปไตย) นั้น ในส่วนของ โครงสร้างย่อยภายในได้มีการเปลี่ยนแปลงผันแปรตามไปกับการ
 การเปลี่ยนผ่านของโครงสร้างหลักด้านกระแสการเมืองด้วย กล่าวคือ จะพบว่าโครงสร้างย่อย
 ของอำนาจการเมือง (ซึ่งปรากฏในภาพสามเหลี่ยมไขว้ปลา) ในขณะที่เกิดจากการตัดกันระ-
 หว่างภาคการเมือง กับกระแสการเมืองระบอบอำมาตยาธิปไตยนั้น จะเป็นโครงสร้างย่อยของ
อำนาจการปกครอง ส่วนกลไกการเมืองเป็นกลไกที่ทำหน้าที่-บทบาทในฐานะของ แกนนำอำนาจ
และผู้ปกครอง เข้าสู่อำนาจโดยการเป็นผู้นำอำนาจรัฐในกลไกรัฐโดยเฉพาะอำนาจกำลังบังคับซึ่ง

จุดเน้นอยู่ที่ผู้นำอำนาจในกลไกรัฐและผู้ปกครองที่กุมอำนาจการเมือง โดยที่ทั้ง 2 เป็นคนเดียวกัน

เมื่อกระแสการเมืองเปลี่ยนผ่านไปสู่การตัดกันระหว่าง ภาคการเมืองกับกระแสการเมืองระบอบกึ่งประชาธิปไตย โครงสร้างย่อยของอำนาจการเมือง (ซีกบน) จะปรากฏเป็นโครงสร้างย่อยของ การร่วมปกครอง ส่วนกลไกการเมืองก็ได้เปลี่ยนช่องทางการเข้าร่วมทางการเมือง และวิธีการได้อำนาจจากการเป็นผู้นำอำนาจในกลไกรัฐมาเป็นอำนาจของกำลังบังคับอำนาจตามตำแหน่ง อำนาจตามกฎหมาย อำนาจจากความรู้ และความชำนาญการของกลุ่มทหาร, ข้าราชการและเทคโนโลยี ซึ่งกระจายในกลุ่มทหาร ข้าราชการ และเทคโนโลยีมากกว่าตัวผู้นำที่เป็นคนเดียวกันทั้งผู้นำอำนาจในกลไกรัฐและผู้ปกครองที่กุมอำนาจการเมือง ส่วนการใช้อำนาจและการมีบทบาทตามอำนาจการเมืองที่เรียกว่า การร่วมปกครอง นั้นก็มีหลากหลายมิติว่าการเป็นเพียงผู้ปกครองในฐานะผู้นำรัฐบาล เช่น การร่วมปกครองในฐานะที่ปรึกษาผู้มีส่วนร่วมทางอำนาจ กัดค้นจากอิทธิพลตามตำแหน่งอำนาจ การเข้าแทรกแซงทางการเมืองแบบต่าง ๆ รวมถึงการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองประเภทแต่งตั้ง ด้วย ซึ่งไม่จำกัดและผูกขาดเฉพาะตำแหน่งผู้ปกครองหรือผู้นำรัฐบาล สำหรับโครงสร้างย่อยของอำนาจการเมือง (ซีกล่าง) ซึ่งเป็นโครงสร้างย่อยในส่วนของระบอบกึ่งประชาธิปไตย ที่เปลี่ยนผ่านเข้าใกล้พหุวัฒนธรรมของระบอบหลังกึ่งประชาธิปไตยนั้น โครงสร้างย่อยของอำนาจการเมืองก็เป็นโครงสร้างย่อยของการร่วมปกครองเช่นกัน แต่เป็นการร่วมปกครองในซีกของกลุ่มอำนาจการเมืองนอกกลไกรัฐ ทำให้การใช้อำนาจและการมีบทบาทตามอำนาจการเมืองของกลไกการเมืองเปลี่ยนไปเป็นบทบาทของการสนับสนุนพรรคการเมือง นักการเมืองนอกราชการ นักการเมืองจากการเลือกตั้ง ผู้สนับสนุนพรรคการเมืองและผู้สมัครรับเลือกตั้ง ที่ปรึกษาและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มาจากการเลือกตั้ง ส่วนช่องทางการเข้าร่วมทางการเมืองและวิธี การได้มาซึ่งอำนาจก็เปลี่ยนเป็นช่องทางและวิธีการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองทั้งประเภทแต่งตั้ง (กรณีไม่ลงรับสมัครเลือกตั้งด้วยตนเอง รับสมัครแต่สอบตก หรือลาออกจากราชการ) และเลือกตั้ง เนื่องจากได้ให้ความสนับสนุนต่อพรรคการเมือง หรือการได้อำนาจโดยการสนับสนุนอำนาจการเมืองในระดับชาติแลกกับการอ้างอิงอำนาจการเมืองโดยไม่จำเป็นต้องดำรงตำแหน่งการเมืองโดยตรงด้วยตนเอง ซึ่งมักเป็นกลุ่มการเมืองที่อยู่หลังจาก

เมื่อกระแสการเมืองเปลี่ยนผ่านถึงระยะที่ 3 ซึ่งเป็นการตัดกันระหว่างภาคการเมืองกับกระแสการเมืองระบอบหลังกึ่งประชาธิปไตย โครงสร้างย่อยของอำนาจการเมืองจะเป็นโครงสร้างย่อยของอำนาจการปกครอง เช่นเดียวกับในระบอบอำมาตยาธิปไตยแต่เปลี่ยนเป็นอำนาจการปกครองที่เกิดจากการแข่งขันในระบบและผู้กุมอำนาจกระจายตัวแต่กระจุกเฉพาะใน รายที่เข้าแข่งขันในระบบและเปิดเผยตัว ส่วนมากเป็นนักการเมืองที่สังกัดพรรค เป็นสมาชิกระดับนำ และเป็นนายทุนจึงไม่มีกลุ่มอำนาจนอกการแข่งขันและนอกกระบวนการเมืองเข้ามีส่วนร่วมปกครองและปรากฏตัวชัดเจนในฐานะเป็นส่วนร่วมกึ่งหนึ่ง ดังเช่น ที่ปรากฏในระบอบกึ่งประชาธิปไตย ในส่วนของการใช้อำนาจและการมีบทบาทตามอำนาจการเมือง ก็เปลี่ยนเป็นบทบาทของการเป็นรัฐบาลหรือผู้ปกครองโดยพรรคการเมืองใหญ่ ซึ่งอาจจะอยู่ในฐานะพรรคแกนนำตั้งรัฐบาลหรือพรรคร่วมรัฐบาล ส่วนช่องทางและวิธีการได้อำนาจ ก็เปลี่ยนเป็นการกดดันเรียกร้องฐานคะแนนเสียง การให้การสนับสนุนพรรคการเมืองด้านต่าง ๆ ตลอดจนเข้าสู่กิจกรรมทางการเมืองในระบบโดยตรง

ทั้งนี้พิจารณาได้จากตารางเปรียบเทียบที่ 2 (เปรียบเทียบการตัดกันระหว่างภาคการเมืองกับกระแสการเมือง)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบการตัดสินใจระหว่างภาคการเมืองกับกระแสการเมือง

ภาคการเมือง กระแสการเมือง		โครงสร้างย่อย			
		อำนาจการเมือง	กลไกการเมือง	ช่องทาง-วิธีการเข้าสู่อำนาจ-ผลประโยชน์	บทบาท-ฐานะทางอำนาจ
ระบอบอำมาตยาธิปไตย		อำนาจการปกครอง	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้นำกลไกรัฐ - กลไกรัฐ 	ผู้นำอำนาจรัฐในกลไกรัฐ	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ปกครอง - แกนอำนาจ
ระบอบ	บน	อำนาจการร่วมปกครอง	<ul style="list-style-type: none"> - ทหารจากกองทัพ - ข้าราชการและนักเทคโนโลยี - วิศวกรระบบราชการ - รัฐวิสาหกิจและองค์การธุรกิจเอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> - อำนาจจากกำลังบังคับ - อำนาจตามตำแหน่ง - อำนาจกฎหมาย - อำนาจความรู้ - อำนาจความชำนาญ - อำนาจข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ร่วมปกครองและร่วมการเมือง - ที่ปรึกษา - กดดันแทรกแซงการเมือง - ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประเภทแต่งตั้ง - ร่วมรัฐบาล
กิ่ง	ประ				
ประชาธิปไตย	ล่าง	อำนาจการร่วมปกครอง	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สนับสนุนพรรคการเมือง - ผู้สนับสนุนนักการเมือง - ผู้สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้ง - ผู้สมัครรับเลือกตั้ง - พรรคการเมือง - หัวคะแนน - ข้าราชการนอกราชการ 	<ul style="list-style-type: none"> - เข้าดำรงตำแหน่งทางการเมือง - เข้าสมัครรับเลือกตั้ง - เป็นสมาชิกพรรค - ได้อ่านภาษาอังกฤษในฐานะที่นักการเมืองและพรรคการเมืองคอยแทนให้ - มีบทบาทในพรรคการเมือง, การเลือกตั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้ร่วมปกครองและร่วมการเมือง - สนับสนุนนักการเมือง, พรรคการเมืองและการเลือกตั้ง - เป็นนักการเมืองลงสมัครรับเลือกตั้ง - สมาชิกพรรคการเมือง - ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประเภทเลือกตั้ง, แต่งตั้ง - ใช้ภาษาอังกฤษ - ที่ปรึกษา, เลขานุการ - กรรมการ

ภาคการ เมือง การเมือง	โครงสร้างย่อย			
	อำนาจการเมือง	กลไกการเมือง	ช่องทาง-วิธีการเข้าสู่ อำนาจ-ผลประโยชน์	บทบาท-ฐานะ ทางอำนาจ
ระบอบหลัง กึ่งประชาธิปไตย	อำนาจการปกครอง	-พรรคการเมืองและนักการเมืองที่เข้าแข่งขันในระบบเปิดเพียง	-นายทุนพรรคการเมือง -หัวหน้าพรรค -สมาชิกระดับนำของพรรค -ได้รับการเลือกตั้งเป็น ส.ส. -มีกลุ่มจำนวน ส.ส. ในความสนับสนุนความเกื้อหนุนของพรรค -กลุ่มผลประโยชน์กดดันเรียกร้อง -เป็นฐานคะแนนเสียง	-ผู้ปกครองและร่วมการเมือง -รัฐบาล -พรรคแกนนำตั้งรัฐบาล -พรรคร่วมรัฐบาล -ดำรงตำแหน่งในคณะรัฐบาลและตำแหน่งการเมืองอื่น ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีการพิจารณาการเปลี่ยนผ่าน-ครอบครองเฉพาะแนวตั้งดังลงในภาคราชการ (การตัดกันระหว่างภาคราชการกับกระแสการเมือง) ดังปรากฏใน column กลาง ซึ่งภาคราชการเป็นโครงสร้างหลักเพียงโครงสร้างเดียวที่ครอบครองอยู่บนโครงสร้างหลักของกระแสการเมือง 3 ระบอบนั้น หากพิจารณาถึงโครงสร้างย่อยภายใน กรณีที่ภาคราชการเป็นโครงสร้างหลักที่ครอบครองบนกระแสการเมืองระบอบอำมาตยาธิปไตย จะพบว่าโครงสร้างย่อยของอำนาจรัฐในซีกการเมือง จะเป็นโครงสร้างย่อยอำนาจการปกครอง เนื่องจากในระบอบการเมืองกระแสอำมาตยาธิปไตยนั้น ผู้นำอำนาจรัฐในกลไกรัฐเป็นผู้นำและมีอำนาจในทางการเมืองด้วย ส่วนในซีกเศรษฐกิจ ก็เป็นโครงสร้างย่อยการครอบงำและอุปถัมภ์ เนื่องจากผู้ปกครองอาศัยอำนาจรัฐ และอำนาจการเมืองเป็นเครื่องมือในการครอบงำเศรษฐกิจ โดยการผูกขาดการลงทุนภาครัฐในรูปบริษัทต่าง ๆ และอุปถัมภ์ธุรกิจ-พาณิชย์กรรมเอกชน โดยการให้การคุ้มครองธุรกิจเพื่ออภิสิทธิ์ในระบบการแข่งขันที่ได้เปรียบและไม่เป็นธรรม

ส่วนโครงสร้างย่อยของกลไกรัฐจะเห็นว่าในซีกการเมืองเป็นโครงสร้างย่อยของกลุ่มสถาบันและบุคลากรในกลไกรัฐ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้นำทางทหาร ข้าราชการและเทคโนโลยี ซึ่ง เป็นกลุ่มกลไกที่ครอบงำเกี่ยวกับการใช้กำลังบังคับ ควบคุม-กำหนดนโยบาย กฎหมายและการเงิน-การคลังของประเทศ ซึ่งเป็นกลุ่มในระดับผู้นำอำนาจในกลไกรัฐ ขณะที่ในซีกเศรษฐกิจ นั้นจะรวมถึงกลุ่มในกลไกรัฐ ในระดับปฏิบัติและบังคับใช้กฎหมาย-นโยบายด้วย

ส่วนในโครงสร้างย่อยของการเข้าถึงอำนาจและผลประโยชน์ สำหรับโครงสร้างย่อยในซีกการเมือง ก็จะอาศัยช่องทางและวิธีการ รวมศูนย์การนำอำนาจรัฐไว้ที่กลไกรัฐ ซึ่งครอบคลุมทั้งในแง่การคุมกำลังบังคับ การริเริ่ม กำหนด ควบคุม และบังคับใช้นโยบายกฎหมายและงบประมาณภาครัฐ ขณะที่ในซีกเศรษฐกิจนั้น ภาครัฐเข้าถึงอำนาจและใช้อำนาจ โดยช่องทางของการแทรกแซง ควบคุม-คุ้มครอง อุปถัมภ์ ผูกขาดรัฐพาณิชย์และร่วมหุ้นกับทุนเอกชน

ส่วนในโครงสร้างย่อยของ การมีบทบาทและฐานะอำนาจ-ผลประโยชน์ ของภาคราชการนั้น ในซีกการเมืองมีบทบาท และฐานะอำนาจของผู้ปกครอง ขณะที่ในซีกเศรษฐกิจเป็นบทบาทและฐานะของผู้อุปถัมภ์ ผู้ผูกขาดรัฐพาณิชย์ ร่วมหุ้นกับเอกชนได้อุปถัมภ์ และสะสมทุน-ขยายทุนเพื่อสร้างฐานเศรษฐกิจ

สำหรับกรณีที่ภาคราชการ เป็นโครงสร้างหลักที่ครอบงำบนกระแสการเมืองที่เปลี่ยนผ่านจากระบอบอำมาตยาธิปไตยเป็นระบอบกึ่งประชาธิปไตยนั้น จะพบว่าโครงสร้างย่อยของอำนาจรัฐในส่วนของซีกการเมือง-ด้านบน จะเป็นโครงสร้างย่อยของการเป็นแกนนำอำนาจ ร่วมการปกครองและร่วมการเมือง แทนที่จะเป็นเพียงอำนาจการปกครองอย่างในระบอบอำมาตยาธิปไตย ทั้งนี้เนื่องจากในระบอบกึ่งประชาธิปไตย กลุ่มอำนาจนากลไกรัฐ มาได้อยู่ในฐานะที่จะผูกขาดอำนาจการเมืองไว้กับอำนาจรัฐและกลไกรัฐไว้แต่เพียงกลไกแหล่งเดียว หากแต่ผู้นำอำนาจนากลไกรัฐเฉพาะผู้นำที่คุมกำลังบังคับเท่านั้น ที่เข้าร่วมอำนาจปกครองในฐานะแกนร่วมหรือผู้นำรัฐบาล ขณะที่ข้าราชการ นายทหาร และเทคโนโลยีแครตอื่น ๆ เข้าร่วมในฐานะที่ปรึกษา และตำแหน่งสมาชิกประเภทแต่งตั้ง ซึ่งเป็นการเข้าร่วมทางการเมืองมากกว่าการปกครองโดยตรง ซึ่งสงวนไว้ให้เฉพาะตำแหน่งรัฐมนตรีบางกระทรวงเท่านั้น ส่วนในซีกการเมือง-ด้านล่างอำนาจรัฐ ก็จะเป็นโครงสร้างย่อยของการเป็นแนวร่วมพันธมิตรทางการเมือง สนับสนุนตัวผู้นำรัฐบาล สนับสนุนรัฐบาลและนักการเมือง สนับสนุนพรรคการเมือง และอิงอำนาจการเมืองเกื้อหนุนความก้าวหน้าในอาชีพราชการ เนื่องจากมีข้อจำกัดในการเข้าร่วมปกครองโดยตรง ส่วนในโครงสร้างย่อยซีกเศรษฐกิจ-ด้านบน อำนาจรัฐก็จะเป็นโครงสร้างย่อยของการขยายฐานอำนาจรัฐและอำนาจการเมืองโดยอาศัยฐานสนับสนุนจากฐานเศรษฐกิจ ขณะที่ในโครงสร้างย่อยซีกเศรษฐกิจ-ด้านล่าง อำนาจรัฐจะเป็นอำนาจการแลกเปลี่ยนและอ้างอิงถ่ายเทอำนาจในตำแหน่งหน้าที่กับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

ส่วนในโครงสร้างย่อยของกลไกรัฐ ทั้งซีกการเมืองและซีกเศรษฐกิจ และทั้งด้านบนและด้านล่าง ก็จะเป็นกลุ่มอำนาจกลุ่มเดียวกัน

ส่วนในโครงสร้างย่อยของการเข้าถึงอำนาจและผลประโยชน์ ของภาคราชการในส่วนของซีกการเมือง-ด้านบน จะเป็นโครงสร้างย่อยของการเข้าสู่อำนาจโดยอาศัย การใช้กำลัง บังคับแทรกแซง ควบคุม-กำกับกติกากการปกครอง เป็นแนวร่วมกดดัน-ฉีกกำลังในสายอาชีพ แนวร่วมพันธมิตรต่างอาชีพและมวลชน และจัดตั้งกลุ่มพลังมวลชน ขณะที่โครงสร้างย่อยในซีกการเมือง-ด้านล่าง จะเป็นโครงสร้างย่อยของการเข้าสู่อำนาจโดยการแลกเปลี่ยน อ้างอิงถ่ายเทอำนาจและอิทธิพลในตำแหน่ง-หน้าที่กับแหล่งอำนาจทางการเมืองนอกกลไกรัฐ ผู้นำรัฐบาล นักการเมืองและพรรคการเมือง เข้าพัวพันและผูกฝ่ายทางการเมืองนอกระบบทั้งระดับท้องถิ่น และ

ระดับชาติ ตลอดจนการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองและสมาชิกประเภทแต่งตั้ง ในส่วนของ โครงสร้างย่อยชีกเศรษฐกิจ-ด้านบน เป็นโครงสร้างย่อยของการเข้าสู่อำนาจโดยการคุ้มครองธุรกิจโดยอิงอำนาจรัฐ และอำนาจการเมือง ขณะที่ในชีกเศรษฐกิจ-ด้านล่าง เป็นโครงสร้างย่อยของการเข้าสู่อำนาจโดยการอิงฐานเศรษฐกิจเข้าสู่อำนาจการเมืองและเกื้อหนุนความก้าวหน้า-สำเร็จในสายอาชีพราชการ

ส่วนในโครงสร้างย่อยของการมีบทบาทและฐานะอำนาจของภาคราชการ จะเห็นว่า โครงสร้างย่อยของบทบาท-ฐานะในชีกการเมือง-ด้านบน จะเป็นบทบาทในฐานะผู้นำรัฐบาล เข้าร่วมรัฐบาลและสนับสนุนผู้นำรัฐบาล ขณะที่ในชีกการเมือง-ด้านล่างจะเป็นบทบาทในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองแต่ไม่ได้ร่วมปกครอง หรือใช้อำนาจการเมืองโดยตรงหากแต่เป็นคนสนับสนุนหรือเฉพาะบางกรณีอาจดำรงตำแหน่งทางการเมืองแต่ก็ต้องสละตำแหน่งทางการเมือง ส่วน ในชีกเศรษฐกิจ-ด้านบน จะเป็นบทบาทในฐานะของผู้อนุมัติ อนุญาต ให้สัมปทาน กำหนดและปฏิบัติการนโยบายและบังคับใช้กฎหมายที่เกื้อกูลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ แลกเปลี่ยนและถ่ายเทอำนาจ และคุณค่าทางสังคมกับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และมีฐานทางเศรษฐกิจเกื้อหนุน ขณะที่ในชีกเศรษฐกิจ-ด้านล่าง จะเป็นบทบาทในฐานะ ผู้กุมผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจในภาครัฐ และรัฐวิสาหกิจ การอิงอำนาจรัฐ และอำนาจการเมืองแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจ

สำหรับกรณีที่ภาคราชการเป็นโครงสร้างหลักที่ครอบงำชนบทและการเมืองที่เปลี่ยนผ่านจากระบอบกึ่งประชาธิปไตย เป็นระบอบหลังกึ่งประชาธิปไตยนั้น จะพบว่าโครงสร้างย่อยของอำนาจรัฐในชีกการเมือง จะเป็นโครงสร้างย่อยของอำนาจรัฐ ที่มุ่งสนองนโยบายฝ่ายการเมือง ให้ความกักตึง ร่วมมือและรับใช้ฝ่ายการเมืองและรัฐบาล ทั้งนี้เพื่อหวังได้รับการสนับสนุนบทบาทและงบประมาณแก่หน่วยงานและหัวหน้าส่วนราชการ ขณะที่ในชีกเศรษฐกิจ จะเป็นโครงสร้างย่อยของอำนาจรัฐที่ต้องแข่งขันร่วมทุนกับภาคเอกชนถ่ายเทบทบาท-อำนาจให้ภาคเอกชน และการถ่ายโอนกิจการและผลกำไรกับภาคเอกชน

ส่วนในโครงสร้างย่อยของกลไกรัฐในชีกการเมือง จะมีบทบาทเด่นเฉพาะกลุ่มกลไก-สถาบัน ที่เป็นหน่วยคุมกำลัง คุมการสื่อสาร-ข้อมูล คุมนโยบาย คุมงบประมาณและคุมกิจการทางเศรษฐกิจ ขณะที่ในชีกเศรษฐกิจ จะมีบทบาทเด่นในกลุ่มของหน่วยงานที่ให้บริการและอำนวยความสะดวก

สะดวกและรับผิดชอบต่อประชาชนนโยบายเศรษฐกิจ และการเงิน-การลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน

ส่วนในโครงสร้างย่อยของการเข้าสู่อำนาจและผลประโยชน์ในซีกการเมืองจะเข้าถึงอำนาจ-ประโยชน์ โดยการได้รับความยอมรับจากฝ่ายการเมือง การประสบความสำเร็จในวิชาชีพและทางเทคนิค เป็นผู้ดำเนินการแข่งขัน เป็นผู้ชำนาญการที่มีทักษะสูงเด่น เป็นผู้คุมฐานข้อมูล และองค์ความรู้เฉพาะทาง เป็นผู้กุมและบริหารนโยบายเศรษฐกิจ-งบประมาณภาครัฐ ขณะที่ให้ซีกเศรษฐกิจ จะเข้าถึงอำนาจ-ประโยชน์ได้โดยการได้รับความยอมรับในภาคเศรษฐกิจ-ธุรกิจ เป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษในสาขาขาดแคลน เป็นนักเทคนิค นักวางแผนด้านเศรษฐกิจและการลงทุน และการสื่อสาร-คมนาคม

ส่วนในโครงสร้างย่อยของการมีบทบาทและฐานะทางอำนาจ และผลประโยชน์ในซีกการเมืองจะพบว่าภาคราชการจะมีบทบาทในฐานะผู้รับผิดชอบนโยบายของฝ่ายการเมือง รับผิดชอบต่อประชาชน แข่งขันด้านการพัฒนาประสิทธิภาพ แข่งขันสร้างความยอมรับฐานะอำนาจ ความสำคัญ และงบประมาณ กดดัน-ต่อรองฝ่ายการเมืองและส่วนราชการคู่แข่ง แนวร่วมพันธมิตร ร่วมอาชีพและต่างอาชีพ อิงอำนาจผู้นำรัฐบาลและพรรคแกนนำรัฐบาล ขณะที่ในซีกเศรษฐกิจจะเป็นบทบาทในฐานะกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มหนึ่งที่ต้องแข่งขันกับกลุ่มผลประโยชน์อื่นภายนอกและแข่งขันช่วงชิงงบประมาณและบทบาทระหว่างกันเอง

ทั้งนี้ พิจารณาได้จากตารางเปรียบเทียบที่ 3 (เปรียบเทียบการตัดกันระหว่างภาคราชการกับกระแสการเมือง)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคราชการ การ การเมือง	โครงสร้างย่อย							
	อำนาจรัฐ		กลไกรัฐ		การเข้าถึงอำนาจ/ผลประโยชน์		บทบาท/ฐานะอำนาจผลประโยชน์	
	ซีกการเมือง	ซีกเศรษฐกิจ	ซีกการเมือง	ซีกเศรษฐกิจ	ซีกการเมือง	ซีกเศรษฐกิจ	ซีกการเมือง	ซีกเศรษฐกิจ
ระบอบ อำนาจ อียิปต์	ปกครอง	ครอบงำ/ อุปถัมภ์	-ทหาร, ข้าราชการ เทคโนโลยี ซึ่ง คุมกำลังบังคับ, นโยบายน, กฎหมาย การเงิน-คลัง	และกลุ่มปฏิกิริยา คุมกำลังบังคับ โซ่โซ่/นโยบายน, กฎหมาย, การ เงิน-คลัง	-รวมศูนย์อำนาจรัฐ -กำหนดนโยบาย/ กฎหมาย -บังคับใช้นโยบาย /กฎหมาย -กำหนด/ใช้ขบประ มาภาครรัฐ	-อุปถัมภ์ -คุ้มครอง -แทรกแซง -รัฐพาณิชย์ -ร่วมหุ้นส่วน	ผู้ปกครอง	-ผู้อุปถัมภ์ -ร่วมทุนเอกชน -ผูกขาดกิจ การรัฐขาด -สะสมทุนธธอา ฐานเศรษฐกิจ
ระบอบ ชน	-แกนนำอำนาจ การปกครอง -ร่วมปกครอง -ร่วมการเมือง	-ธธฐานอำนาจ รัฐ/การ เมืองธธอา สัณฐานสันนิษ- สนนจากการ คุ้มครองธุรกิจ	-	-	-ใช้กำลังบังคับ -แทรกแซง -ควบคุมกิจการ -กดดัน, หนีกกำลัง -พันธมิตร -จัดตั้งมวลชน	-คุ้มครองธุรกิจ โดยอิงอำนาจ รัฐ/การเมือง	-ผู้นำรัฐบาล -ร่วมรัฐบาล -สนับสนุนผู้นำ รัฐบาล	-อนุมัติ ให้สัมป- ทาน -กำหนด/ปฏิกิริยา นโยบายนและ กฎหมายเกี่ยวประ- โยชน์ - แลกเปลี่ยน ถ่ายเทอำนาจ - คัดค้านสังคมกับ ผลประโยชน์ทาง เศรษฐกิจ
ประจำ ล่าง อียิปต์	-แนวร่วมผู้พัน สมัครทางการเมือง -สนับสนุนผู้นำ รัฐบาล -สนับสนุนรัฐ บาล/นักการ เมือง -สนับสนุนพรรค การเมือง -อิงอำนาจการ	-แลกเปลี่ยน อ้างอิง/ถ่าย เทอำนาจ/ อิทธิพลในค่า แห่ง/หน้าที่ กับผลประโยชน์ทาง เศรษฐกิจ	-	-	-แลกเปลี่ยน/อ้างอิง/ถ่ายเท/อำนาจ/อิทธิพล/ใน ตำแหน่ง/หน้าที่กับ แหล่งอำนาจ	-อิงฐานเศรษฐกิจ เข้าสู่อำนาจ การเมือง -อิงฐานเศรษฐกิจ เกี่ยวพัน ความก้าวหน้า ในอาชีพราชการ	-ร่วมการเมือง -สนับสนุนผู้นำ และรัฐบาล -ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง	-ฐานเศรษฐกิจ -กลุ่มผลประโยชน์ ทางเศรษฐกิจ ภาครัฐ -อิงอำนาจรัฐ แสวงประโยชน์ ทางเศรษฐกิจ -อิงอำนาจการ เมืองแสวงประ โยชน์ทาง- เศรษฐกิจ

การแบ่ง การเมือง	ภาคราชการ	โครงสร้างย่อย							
		อำนาจรัฐ		กลไกรัฐ		การเข้าถึงอำนาจ/ผลประโยชน์		บทบาท/ฐานทางอำนาจผลประโยชน์	
		ซีกการเมือง	ซีกเศรษฐกิจ	ซีกการเมือง	ซีกเศรษฐกิจ	ซีกการเมือง	ซีกเศรษฐกิจ	ซีกการเมือง	ซีกเศรษฐกิจ
		เมืองเกือบหมด ความก้าวหน้า ในอาชีพราชการ				การเมือง/ผู้นำ รัฐบาล/นักการเมือง เมือง -หัวหน้าการเมือง นอกระบบทั้งระดับ ท้องถิ่น/ระดับชาติ -ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง			
ระบอบหลัง ถึงประธา ธิปไตย	-ฉันทองโอบาย ฝ่ายการเมือง -ภักดี, ร่วมมือ และรับใช้ฝ่าย การเมืองและ รัฐบาล	-แข่งขัน -ร่วมทุนกับ เอกชน -ถ้าส.เขตบทบาท ให้ภาคเอกชน -ถ้าส.โอนกิจการ /ผลกำไรกับ ภาคเอกชน	หน่วยควบคุมกำลัง/ การสื่อสาร/ข้อมูล/ นโยบาย/งบประมาณ/ กิจการทาง เศรษฐกิจ	หน่วยอำนาจ ความสะอาดให้ บริการและรับ ผิดชอบค่อนโอบ ขายเศรษฐกิจ และประชาชน และการลงทุน การเงิน	-ฝ่ายการเมือง ธอมรับ -ความสำเร็จใน วิชาชีพ -ผู้นำในการแข่งขัน -ผู้นำอุตสาหกรรม -กุมข้อมูล -กุมนโยบาย -กุมงบประมาณ	-ฝ่ายเศรษฐกิจ ธอมรับ -ผู้เชี่ยวชาญ เศรษฐศาสตร์ ขาดแคลน -นักเทคนิค -นักวางแผน -นักบริหาร การสื่อสาร	-รับผิดชอบโอบ บายฝ่ายการเมือง -รับผิดชอบประ ชาชน -แข่งขันประ สิทธิภาพ -ช่วงชิงงบประมาณ -กตสัน -เรือก่อง -แนวร่วมพันธมิตร ร่วมอาชีพ และค่าอาชีพ -อิงผู้นำรัฐบาล	-กลุ่มผลประโยชน์ -แข่งขันกับกลุ่ม ผลประโยชน์อื่น และแข่งขันช่วงชิง งบประมาณระหว่าง กันเอง	

กรณีการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงผ่าน-ครอบครองเฉพาะแนวตั้งตั้งลงในภาคเศรษฐกิจ (การตัดกันระหว่างภาคเศรษฐกิจกับกระแสการเมือง) ดังปรากฏใน column ขวาสุด ซึ่งภาคเศรษฐกิจเป็นโครงสร้างหลักเพียงโครงสร้างเดียวที่ครอบครองบนโครงสร้างหลักของกระแสการเมือง 3 ระบบ นั้น หากพิจารณาถึงโครงสร้างย่อยภายใน กรณีที่ภาคเศรษฐกิจเป็นโครงสร้างหลักที่ครอบครองบนกระแสการเมืองระบอบอำมาตยาธิปไตย จะพบว่าในโครงสร้างย่อยของอำนาจทุน จะปรากฏในอำนาจของความมั่งคั่งเป็นหลัก เนื่องจากในระบอบอำมาตยาธิปไตย อำนาจการเมืองถูกคุมโดยกลไกรัฐ ซึ่งอาศัยฐานสนับสนุนจากอำนาจรัฐเป็นหลักไม่ต้องพึ่งพารานเศรษฐกิจมากนัก ผู้ปกครองหรือผู้กุมอำนาจการเมืองเป็นกลุ่มเดียวกับผู้กุมอำนาจรัฐ ซึ่งไม่ต้องใช้ทุนเป็นเครื่องมือเข้าสู่อำนาจ ขณะเดียวกัน กลุ่มทุน-ธุรกิจ ก็ไม่จำเป็นต้องอาศัยอำนาจการเมืองเป็นปัจจัยในการขยายทุน และแม้จำเป็นก็ไม่มีโอกาสเข้ากุมอำนาจการเมืองได้ เพราะถูกกลุ่มอำนาจในกลไกรัฐได้ผูกขาดไว้เพียงแหล่งเดียว ฉะนั้น กลุ่มทุน-ธุรกิจเอกชนจึงมุ่งสะสมทุนและขยายทุนเพื่อความมั่งคั่งเป็นหลัก ทั้งนี้ เพราะสามารถใช้ความมั่งคั่งนั้นเป็นปัจจัยในการซื้อ หรือแลกเปลี่ยนกับอิทธิพลและอำนาจจากรัฐ และการเมืองได้ โดยไม่ต้องเข้ากุมอำนาจรัฐและการเมืองโดยตนเอง

ส่วนในโครงสร้างย่อยของกลไกเศรษฐกิจจะมีทั้งทุนเอกชน และทุนรัฐ โดยที่ทุนทั้ง 2 กลุ่ม ค่อนข้างจะมีบทบาทแยกจากกันในการสะสมและขยายทุน กล่าวคือทุนรัฐมีความสำคัญเหนือเอกชน และบรรลุความมั่งคั่งได้โดยไม่ต้องแข่งขันสะสม-ขยายทุน เนื่องจากทุนรัฐสามารถอาศัยอำนาจรัฐและอำนาจการเมืองเป็นฐานอ้างอิงได้ ทุนเอกชนจึงค่อนข้างขาดอิสระและผันแปรตามอำนาจรัฐและอำนาจการเมือง โดยที่รัฐสามารถเข้าแข่งขัน ควบคุม จำกัด ยกเลิก หรือส่งเสริมทุนเอกชนได้โดยไม่มีเงื่อนไขหรือต่อรองแต่อย่างใด แม้กระนั้นก็ตาม ทั้งทุนรัฐและทุนเอกชนต่างมีเป้าหมายเพื่อความมั่งคั่งเป็นหลักเช่นกัน แม้ว่า ทุนรัฐจะอาศัยฐานอ้างอิงจากอำนาจรัฐและอำนาจการเมืองเป็นเครื่องมือบรรลุเป้าหมายความมั่งคั่งโดยไม่ต้องสะสมและขยายทุนก็ตาม ทั้งนี้เพราะผู้กุมอำนาจการเมืองได้อำนาจ โดยอาศัยฐานสนับสนุนจากอำนาจรัฐเป็นหลักไม่ใช้ฐานเศรษฐกิจเพียงแหล่งเดียว แหล่งอำนาจรัฐ จึงเป็นแหล่งรวมของการแสวงหาและการได้มาทั้งอำนาจการเมืองและอำนาจความมั่งคั่ง เช่นเดียวกับทุนเอกชน ซึ่งมีอำนาจความมั่งคั่งเป็นแหล่งรวมของการแสวงหาและได้มาซึ่งอำนาจการเมืองและอำนาจรัฐ แต่ได้มาในรูปของความคุ้มครองและอภิสิทธิ์ในการสะสมและขยายทุน หรือ อีกนัยหนึ่งทุนเอกชนสามารถอาศัยความมั่งคั่งเป็นฐาน

ในการแลกเปลี่ยนความคุ้มครองและอภิสิทธิ์ เพื่อการดำเนินการในการสะสมและการขยายทุน มีความคล่องตัวและอิสระเพียงพอโดยไม่ต้องชะงักงัน อันเนื่องจากผลกระทบของนโยบายรัฐและอำนาจการเมืองที่มุ่งจำกัดอิสระโดยการควบคุม แข่งขัน กำกับและผูกขาด ซึ่งเป็นการชดเชย และทดแทนกันระหว่างอิสระในการบรรลุเป้าหมายการสะสม และขยายทุน กับการขาดอำนาจ และอิสระในการเข้าร่วมกำหนดนโยบายให้การสะสม และขยายทุนในภาคเอกชนมีอิสระ

ส่วนในโครงสร้างย่อยของการเข้าถึงอำนาจและผลประโยชน์ จะพบว่ามีความแตกต่างระหว่างทุนรัฐและทุนเอกชน กล่าวคือ ทุนเอกชน บรรลุอำนาจความมั่งคั่งได้โดยอาศัยทักษะ ความชำนาญในการแข่งขันสะสม-ขยายทุนภายใต้การพึ่งพาอุปถัมภ์และอภิสิทธิ์จากความคุ้มครองของอำนาจรัฐ ขณะที่ทุนรัฐบรรลุอำนาจความมั่งคั่งโดยอาศัยการผูกขาด ครอบงำในการกุมอำนาจการกำหนดและควบคุมนโยบาย กฎหมายและงบประมาณของรัฐ

ส่วนในโครงสร้างย่อยของการมีบทบาท และฐานะทางอำนาจและผลประโยชน์ จะเห็นว่า มีความแตกต่างระหว่างทุนรัฐและทุนเอกชนเช่นกัน กล่าวคือ ทุนเอกชน มีบทบาทในการสะสมและขยายทุน แต่ที่ขาดอิสระในการแข่งขัน ขาดอำนาจในการร่วมกำหนดนโยบายในการสะสมและขยายทุน พึ่งพาการอุปถัมภ์และอภิสิทธิ์ อาศัยทักษะเฉพาะตัว ขณะที่ทุนรัฐอาศัยการอิงอำนาจรัฐและอำนาจการเมือง เป็นเครื่องมือในการสร้างความมั่งคั่ง

สำหรับกรณีภาคเศรษฐกิจ เป็นโครงสร้างหลักที่ครอบงำบนกระแสนการเมืองที่เปลี่ยนแปลงผ่านจากระบอบอำมาตยาธิปไตยเป็นระบอบกึ่งประชาธิปไตยนั้น จะพบว่า โครงสร้างย่อยของอำนาจทุนรัฐ-ซีกบน จะเปลี่ยนจากอำนาจความมั่งคั่งเป็นฐานอำนาจรัฐและกลไกรัฐ ขณะที่อำนาจทุนรัฐ-ซีกล่าง เป็นฐานอำนาจการเมืองและกลไกการเมือง ส่วนโครงสร้างย่อยของอำนาจทุนเอกชน-ซีกบน จะมุ่งบรรลุการขยายความมั่งคั่งแลกอภิสิทธิ์และความคุ้มครองจากอำนาจรัฐและอำนาจการเมือง ขณะที่อำนาจทุนเอกชน-ซีกล่าง มุ่งแปรอำนาจมั่งคั่งเป็นอำนาจการเมือง

ส่วนในโครงสร้างย่อยของ กลไกเศรษฐกิจ ทุนรัฐ-ซีกบน จะเป็นกลไกเศรษฐกิจของทุนรัฐเพื่อกลไกรัฐและอำนาจรัฐ ขณะที่กลไกเศรษฐกิจ ทุนเอกชน-ซีกบนจะเป็นทุนเอกชนร่วมอา

นารัฐมากขึ้น เนื่องจากการขยายทุนภาคเอกชนต้องอาศัยความร่วมมือจากรัฐหลายด้านทั้งการ
 ขออนุญาต อนุมัติ การขอรับสัมปทานและประมูลโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐ รวมทั้งการ
 ถ่ายเทบทบาทระหว่างทุนรัฐกับทุนเอกชน และการลดแรงกดดันจากการควบคุมของรัฐในระดับ
 นโยบายด้วย ส่วนกลไกเศรษฐกิจ ทุนรัฐ-ซีกล่างจะเป็นทุนรัฐเพื่อกลไกการเมืองและอำนาจการ
เมือง ขณะที่โครงสร้างย่อยของกลไกเศรษฐกิจ ทุนเอกชน-ซีกล่างจะเป็นกลไกของทุนเอกชนที่
ร่วมอำนาจการเมือง มากขึ้นแทนที่จะร่วมรัฐเป็นด้านหลัก เนื่องจากคึกฤทธิ์ของการแข่งขันได้ขยาย
 ตัวมากขึ้น การสะสมและขยายทุน เพื่อความมั่งคั่งไม่สามารถอาศัยการอิงอำนาจรัฐได้เพียง
 แห้งเดียว ขณะเดียวกันกับอำนาจรัฐได้ลดบทบาททางอำนาจลง และอำนาจการเมืองได้เข้ามามี
 บทบาทสูงเด่นมากขึ้น การสะสมทุนและขยายทุนเพื่อความมั่งคั่งอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ จำเป็น
 ต้องอิงฐานอำนาจจากแหล่งอำนาจทางการเมืองนอกภาครัฐด้วย เช่นเดียวกับการขยายโอกาส
 ในการแข่งขันอำนาจทางการเมือง ที่เปิดกว้างต่อกลุ่มอำนาจนอกภาครัฐมากขึ้น ซึ่งการแข่งขัน
 ช่วงชิงเพื่อได้มาซึ่งอำนาจการเมืองก็จำเป็นต้องพึ่งพาแหล่งทุนสนับสนุนในการแข่งขันด้วยเช่นกัน
 การร่วมมือระหว่างทุนเอกชนกับการเมืองจึงได้ขยายบทบาทกว้างขวางขึ้น ซึ่งเป็นการร่วมมือ
 กันทั้งในระดับพรรคการเมืองและระดับบุคคล และการเมืองทุกระดับทั้งระดับท้องถิ่น ระดับ
 ชาติ ระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นการร่วมมือทั้งในระบบและนอกระบบของการแข่งขันปกติด้วย ไม่
 ว่าระบบตลาดซึ่งเป็นการแข่งขันทางเศรษฐกิจ หรือระบบการเลือกตั้งซึ่งเป็นการแข่งขันอำนาจ
 ทางการเมือง

ส่วนในโครงสร้างย่อยของการเข้าถึงอำนาจและผลประโยชน์ จะพบว่า โครงสร้าง
 ย่อยของการเข้าถึงอำนาจ ของทุนรัฐ-ซีกบน จะอาศัยความมั่งคั่งจากการครอบงำและผูกขาด
 ทางเศรษฐกิจเป็นฐานแสวงหาอำนาจการเมือง และความก้าวหน้าในอาชีพราชการ ขณะที่ทุนรัฐ-
 ซีกล่างจะเน้นบทบาทการสนับสนุนทุนเอกชน กลไกรัฐ-การเมือง และอำนาจรัฐ-การเมืองมาก
 ขึ้น ในส่วนของทุนเอกชน-ซีกบน จะอาศัยความมั่งคั่งเป็นฐานในการแลกเปลี่ยนอภิสิทธิ์ในการ
 ขยายทุนและแสวงหาอำนาจรัฐและอำนาจการเมืองควบคู่กันไปในเวลาเดียวกัน ขณะที่ทุนเอกชน-
 ซีกล่าง จะเป็นการสนับสนุนและพึ่งพากลไกรัฐ-การเมือง อำนาจรัฐ-การเมืองพร้อมกันได้ผนวก
 ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจเข้ากับอำนาจการเมืองด้วย เพื่อมุ่งแสวงหาอำนาจ และใช้อำนาจทั้ง
 อำนาจรัฐและอำนาจการเมือง นอกเหนือจากการมุ่งสะสมและขยายทุนเพื่อความมั่งคั่งด้านเดียว

ส่วนในโครงสร้างย่อยของการมีบทบาท และฐานะทางอำนาจและผลประโยชน์ จะพบว่าในส่วนของทุนรัฐ-ซีกบน จะมีบทบาทในฐานะของฐานเศรษฐกิจให้แก่กลไกและอำนาจรัฐ ขณะที่ทุนรัฐ-ซีกล่าง จะเป็นบทบาทในฐานะฐานเศรษฐกิจของกลไกและอำนาจการเมืองในส่วนของทุนเอกชน-ซีกบน จะเป็นบทบาทของการสะสมและขยายทุนภายใต้ความคุ้มครองและอภิสิทธิ์ของกลไกรัฐและอำนาจรัฐ เนื่องจากรัฐมีอำนาจในการกำกับและครอบงำการสะสมและขยายทุนของเอกชน ทุนเอกชนจึงไม่มีทางเลือกอื่น นอกจากการยอมรับบทบาทของการแสวงหาอภิสิทธิ์ภายใต้การอุปถัมภ์คุ้มครองจากอำนาจรัฐและการเมือง ขณะที่ในส่วนของทุนเอกชน-ซีกล่าง ทุนจะมีทางเลือกในหลายฐานะ บทบาท และหลายเป้าหมายมากขึ้น เป็นบทบาทของการแข่งขันเพื่อความมั่นคงและเพื่ออำนาจพร้อมกันทั้งภายใต้ความคุ้มครองของอำนาจ-กลไกรัฐและการเมือง

สำหรับกรณีภาคเศรษฐกิจเป็นโครงสร้างหลักที่ครอบงำบนกระแสนการเมืองที่เปลี่ยนผ่านจากระบอบกึ่งประชาธิปไตย เป็นระบอบหลังกึ่งประชาธิปไตย จะพบว่าโครงสร้างย่อยของอำนาจทุน ในส่วนของทุนรัฐจะเป็นอำนาจที่ได้จากการแสวงความร่วมมือกับทุนเอกชนและความสนับสนุนจากอำนาจรัฐและการเมือง ขณะที่ในส่วนของทุนเอกชน จะเปลี่ยนเป็นอำนาจการเมืองและความมั่งคั่ง แทนที่จะเป็นอำนาจความมั่งคั่งอย่างเดียว เหมือนกับในระบอบอำมาตยาธิปไตย และอำนาจกึ่งอภิสิทธิ์-กึ่งแข่งขัน ในระบอบกึ่งประชาธิปไตย เนื่องจากทุนสามารถแปรอำนาจความมั่งคั่งเป็นอำนาจการเมือง ภายในระบบการแข่งขันและการเลือกตั้งที่เปิดกว้างสำหรับอำนาจทุนใหม่และขนาดใหญ่ โดยอาศัยกลไกพรรคการเมืองและการเลือกตั้งได้

ส่วนในโครงสร้างย่อยของกลไกเศรษฐกิจ จะพบว่ากลไกเศรษฐกิจของทุนรัฐจะเป็นทุนรัฐกึ่งเอกชน ขณะที่ทุนเอกชนจะเปลี่ยนเป็นทุนเอกชนร่วมเอกชน ทุนใหม่ และทุนขนาดใหญ่และร่วมการเมืองมากขึ้น ซึ่งเป็นการร่วมเพื่อขยายพันธมิตรทางการเมือง และฐานอำนาจทุนให้มีขนาดใหญ่เหนือคู่แข่ง และขจัดคู่แข่ง โดยการร่วมมือซึ่งมีทั้งในมิติของการร่วมขั้วพันธมิตรทางการเมืองและการร่วมทุนทางธุรกิจ ระหว่างทุนท้องถิ่น ทุนชาติ และทุนสากล

ส่วนในโครงสร้างย่อยของการเข้าถึงอำนาจและผลประโยชน์ ในส่วนของทุนรัฐจะ-
ต้องอาศัยการมีบทบาทในการขยายทุนเพื่อส่งเสริมเอกชน และสนับสนุนนโยบายของรัฐ การเมือง ตลอดจน การรักษาบทบาทเดิมได้โดยไม่ถูกถ่ายโอนไปสู่อำนาจเอกชนขณะที่ทุนเอกชน จะ

เปลี่ยนไปเป็นการอาศัยวิธีการ และช่องทางของการแข่งขันการขยายและสะสมทุนเอกชนในระบบ หรือโดยการร่วมทุนระหว่างเอกชนกับรัฐ การขจัดคู่แข่งทางเศรษฐกิจ และการเมืองตลอดจนการแปรอำนาจความมั่งคั่งเป็นอำนาจการเมืองในที่สุด

ส่วนในโครงสร้างย่อยของการมีบทบาทและฐานะทางอำนาจและผลประโยชน์นั้น จะพบว่า ในส่วนของทุนรัฐจะเป็นบทบาทของการสนับสนุนภาคเอกชนและสนับสนุนการเมืองมากขึ้น ขณะที่ทุนเอกชนบทบาทและฐานะได้เปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ทุนจะต้องมีบทบาทนำในระบบและกระบวนการแข่งขันที่เสรี และมีอิสระในการสะสม และขยายทุน เป็นผู้นำในการร่วมทุนเพื่อขยายขนาดทุนให้สามารถเอาชนะและขจัดคู่แข่งทั้งในทางธุรกิจ และทางการเมืองได้ ตลอดจนการเลือกเข้าซื้อพันธมิตรกับพรรคการเมือง ที่มีศักยภาพในการได้อำนาจการเมือง และการเป็นแนวร่วมพันธมิตรกับกลุ่มธุรกิจและกลุ่มการเมืองที่หลากหลายด้วย

ทั้งนี้ พิจารณาได้จากตารางเปรียบเทียบที่ 4 (เปรียบเทียบการตัดกันระหว่างภาคเศรษฐกิจกับกระแสการเมือง)

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบการคัดกันระหว่างภาคเศรษฐกิจกับกระแสการเมือง

ภาคเศรษฐกิจ		โครงสร้างข้อ							
		อำนาจทุน		กลไกเศรษฐกิจ		การเข้าถึงอำนาจ/ผลประโยชน์		บทบาท/ฐานะอำนาจ ผลประโยชน์	
		ทุนรัฐ	ทุนเอกชน	ทุนรัฐ	ทุนเอกชน	ทุนรัฐ	ทุนเอกชน	ทุนรัฐ	ทุนเอกชน
ระบอบ	อำนาจ	ความมั่งคั่ง	ความมั่งคั่ง	-ทหาร, ข้าราชการ ขุนนาง, คณะราษฎร รัฐวิสาหกิจ, รัฐพาณิชย์อื่น	-พ่อค้า, นักธุรกิจ เอกชน, ธนาคาร พาณิชย์กรรมชาว จีน, ชาวจีนคหกิจ	-มรดก -ครอบครัว -กมอำนาจ กำหนด ควบคุมนโยบาย กฎหมาย, งบประมาณ	-พึ่งพาการอุป ถัมภ์, อภิสิทธิ์ -แข่งขัน, ภัย ความชำนาญ	-อิงอำนาจรัฐ, การเมือง สร้าง ความ มั่งคั่ง	สะสมทุน ขยาย ทุนภายใต้การ อุปถัมภ์, ครอบครัว
ระบอบ	ชน	-ฐานค้ำจุนอำนาจรัฐ, กลไกรัฐ	-ขยายความมั่งคั่งและอภิสิทธิ์ ความคุ้มครอง อำนาจการเมือง, อำนาจรัฐ	ทุนรัฐเพื่อกลไกอำนาจรัฐ	-ทุนเอกชน -ทุนเอกชนร่วม เอกชน -ทุนเอกชนร่วม อำนาจรัฐ (อิงอำนาจรัฐเพื่อ อภิสิทธิ์, ความคุ้มครอง)	อาศัยความมั่งคั่ง จากการมรดก ครอบครัว, อุปถัมภ์ แสวงอำนาจการเมือง, ความก้าวหน้าในอาชีพราชการ	อาศัยความมั่งคั่ง เป็นฐาน แลกเปลี่ยน อภิสิทธิ์เพื่อ ขยายความมั่งคั่ง, ความคุ้มครอง, อำนาจรัฐ, การเมือง	เป็นฐานเศรษฐกิจให้กลไกอำนาจรัฐ	สะสมทุน ขยายทุนภายใต้การอุปถัมภ์ ความคุ้มครอง, อภิสิทธิ์จากกลไกรัฐ, อำนาจรัฐ
ระบอบ	ล่าง	-ฐานค้ำจุนอำนาจการเมือง กลไกการเมือง	แปรอำนาจมั่งคั่งเป็นอำนาจการเมือง	-ทุนรัฐเพื่อกลไกการเมือง, อำนาจการเมือง	-ทุนเอกชน -ทุนเอกชนร่วม เอกชน -ทุนเอกชนร่วม อำนาจการเมือง (อิงอำนาจการเมืองเพื่อ อภิสิทธิ์, ความคุ้มครอง)	สนับสนุนเอกชน, กลไกรัฐ, การเมือง, อำนาจรัฐ	สนับสนุน, พึ่งพา กลไกรัฐ, การเมือง, อำนาจรัฐ, การเมือง -ผนวกความมั่งคั่งเข้ากับอำนาจการเมือง -ขยายทุนใน, นอก	เป็นฐานเศรษฐกิจให้กลไกการเมืองและอำนาจการเมือง	-สะสมทุน, ขยาย ทุนภายใต้การคุ้มครองจากกลไกการเมือง, อำนาจการเมือง -แข่งขันเพื่อความมั่งคั่ง, อำนาจ

ภาคเศรษฐกิจ การเมือง	โครงสร้างย่อย							
	อำนาจทุน		กลไกเศรษฐกิจ		การเข้าถึงอำนาจ/ผลประโยชน์		บทบาท/ฐานะอำนาจผลประโยชน์	
	ทุนรัฐ	ทุนเอกชน	ทุนรัฐ	ทุนเอกชน	ทุนรัฐ	ทุนเอกชน	ทุนรัฐ	ทุนเอกชน
ระบอบทักษิณ ประชาธิปไตย	-แสงสว่าง ร่วมมือกับทุน เอกชน -แสงสว่าง สนับสนุนจาก อำนาจรัฐ, อำนาจการ เมือง	แสงอำนาจ การเมือง, ความมั่งคั่ง	ทุนรัฐถึงเอกชน	-ทุนเอกชนร่วม พรรคการเมือง -ทุนเอกชนร่วม เอกชน	-มีบทบาทในการ ธำรงทุนเพื่อสิ่ง เสริมเอกชน -ได้ลงทุนเพื่อสนับสนุน นโยบายของ รัฐ, การเมือง -ดำรงบทบาทเดิม แทนเอกชน	-แปรอำนาจมั่ง คั่งเป็นอำนาจ การเมือง -ร่วมทุนเอกชน, รัฐจัดคู่แข่ง ทางการเมือง เศรษฐกิจ, กลไกรัฐ -แข่งขันสะสม, ธำรงทุนใน ระบบ	-สนับสนุนทุน เอกชน -สนับสนุนอำนาจ การเมือง	-ผู้นำการแข่งขัน ทางธุรกิจ -ผู้นำการร่วมทุน เพื่อกำจัดคู่แข่ง -ผู้นำในการแข่งขัน ทางการเมือง -แนวร่วมพันธมิตร ทางการเมือง, ธุรกิจ -ผู้นำสะสม, ธำรง ความมั่งคั่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ข้อเสนอทฤษฎีเข้าพ้องกับการเชื่อมโยงของอำนาจในระบบการเมืองไทย (Mode of Inter-rim Cooperation Theory)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งเป็นการวิภาคให้เห็นถึงแง่มุมทางกายภาพของภาพประกอบตัวแบบ TRANSITED-POWERS'-CREAM MODEL (T.P.C.M.) โดยการวิภาคมีจุดเน้นเพื่อแสดงให้เห็นแง่มุมที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่ ประการแรก คือ ระบบรวม ซึ่งมีพรมแดนชัดเจนและแบ่งแยกออกเป็นส่วนประกอบต่าง ๆ ที่เป็นส่วนสำคัญหลักของระบบ เช่น ส่วนของภาคการเมือง ภาคราชการ ภาคเศรษฐกิจ ระบบอำมาตยาธิปไตย ระบบกึ่งประชาธิปไตย ระบบหลังกึ่งประชาธิปไตย ระบบอุปถัมภ์กึ่งครอบงำ ระบบแข่งขันกึ่งอุปถัมภ์ และระบบแข่งขันเสรีกึ่งร่วมทุนจัดคู่แข่ง ประการที่สอง คือระบบย่อย ซึ่งเป็นส่วนประกอบย่อยภายในที่กระจายและเกาะคึดอยู่ตามแนวเส้นแบ่งพรมแดนของส่วนประกอบหลัก เพื่อแสดงถึงความแตกต่างของรายละเอียดภายในส่วนประกอบหลักที่มีการเปลี่ยนผ่านและการครอบงำระยะต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากการตัดกันระหว่างพรมแดนด้านต่าง ๆ ของส่วนประกอบหลัก เช่นระบบย่อยภายในที่เกิดจากการตัดกันระหว่างพรมแดนหลักของภาคการเมือง กับพรมแดนหลักของกระแสการเมืองด้านระบบอำมาตยาธิปไตยก็จะแสดงให้เห็นได้โดยอาณาบริเวณส่วนต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในพรมแดนหลักที่ตัดกันนั้น อาทิ ในอาณาบริเวณของอำนาจการเมือง ที่เรียกว่า "อำนาจการปกครอง" อาณาบริเวณของกลไกการเมืองที่เป็น "กลไกรัฐ" อาณาบริเวณของการเข้าสู่อำนาจโดยการ "เป็นผู้นำอำนาจรัฐในกลไกรัฐ" และอาณาบริเวณของการมีบทบาท-ฐานะทางอำนาจในฐานะของ "ผู้ปกครอง" และหรือ "แกนนำอำนาจ" เป็นต้น ประการที่สาม คือ การเปลี่ยนผ่าน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงของจุดตัดระหว่างพรมแดนของส่วนประกอบหลักในจุดต่าง ๆ โดยส่งผลให้รายละเอียดในอาณาบริเวณต่าง ๆ ของส่วนประกอบย่อยเปลี่ยนตามไปด้วย ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นการเคลื่อนไหวของกลไกภายในระบบ เช่น รายละเอียดของส่วนประกอบย่อยที่อยู่ในอาณาบริเวณจุดตัดใหม่ที่เกิดจากการตัดกันระหว่างพรมแดน ภาคการเมืองกับพรมแดนของกระแสการเมืองระบบกึ่งประชาธิปไตย ก็จะส่งผลให้รายละเอียดในอาณาบริเวณต่าง ๆ ของส่วนประกอบย่อยในพรมแดนของจุดตัดใหม่เปลี่ยนไปด้วย ไม่ว่าในส่วนอำนาจการเมือง กลไกการเมือง การเข้าสู่อำนาจ หรือการมีบทบาทฐานะทางอำนาจ ประการที่สี่ คือ การครอบงำ ซึ่งเป็นการซ้อนทับกันระหว่างแนวพรมแดนของส่วนประกอบหลักกับอาณาบริเวณของส่วนประกอบย่อยที่เกาะคึดอยู่ตามแนวพรมแดน ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นสายใยการสัมพันธ์เกาะเกี่ยวกันระหว่างอาณาบริเวณต่าง ๆ ของส่วนประ

กอบย้อยทั้งภายในพรมแดนเดียวกันและต่างพรมแดนกัน รวมทั้ง แสดงให้เห็นการเกี่ยวเนื่องและ
 สงทอดถึงกันในการเปลี่ยนผ่านที่จุดตัดระหว่างพรมแดนต่าง ๆ ด้วย ประการที่ห้า คือ
โครงสร้างหลัก ซึ่งเป็นเครื่องชี้บ่งเส้นแบ่งระหว่างแนวพรมแดนของส่วนประกอบหลัก ประการ
ที่หกคือโครงสร้างย่อย ซึ่งเป็นเครื่องชี้บ่งเส้นแบ่งระหว่างแนวอาณาบริเวณของส่วนประกอบย่อย

จากแง่มุมต่าง ๆ ทั้ง 6 ประการ ทั้งแง่มุมเกี่ยวกับระบบรวม ระบบย่อย การเปลี่ยน
 ผ่าน การครอบครอง โครงสร้างหลัก และโครงสร้างย่อยดังที่กล่าวมานั้น เมื่อประมวลกันเป็น
 ภาพรวมทั้งระบบแล้วจะนำไปสู่การเข้าใจความหมายของคำสำคัญที่เรียกว่า "โครงสร้างอำนาจ
 แผงซ้อน" ในระบบการเมืองไทย ดังที่ได้กล่าวถึงไว้แล้วในบทที่ 2 ซึ่งการเข้าใจความหมาย
 ของโครงสร้างอำนาจแผงซ้อนจะเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่การเข้าใจ "เจ้าพ่อ" ในระบบการเมือง
 ไทย เนื่องจากบทบาททางการเมืองของเจ้าพ่อได้ปรากฏให้เห็นได้จาก การเข้าใจงานโครงสร้าง
 ดังกล่าว ไม่ว่าโครงสร้างอำนาจแผงซ้อนแบบอุปถัมภ์กึ่งครอบงำ (Semi-Dominate Patron
 Client Structure) โครงสร้างอำนาจแผงซ้อนแบบต่างตอบแทน (Cooperative Struc-
 ture) หรือโครงสร้างอำนาจแผงซ้อนแบบต่างแย่งยึด (Competitive Structure) ก็ตาม
 ซึ่งภายในโครงสร้างที่แตกต่างกันนี้ได้สะท้อนบทบาททางการเมืองของเจ้าพ่อที่แตกต่างกันด้วย

กล่าวโดยรวบยอด โครงสร้างอำนาจแผงซ้อน (Extra Regime) ก็คือ โครงสร้าง
 อำนาจทางการเมืองโครงสร้างหนึ่ง ที่เกื้อโอกาสให้เจ้าพ่อสามารถแสวงประโยชน์ และดูดซับ
 สิ่งมีคุณค่าจากโครงสร้างดังกล่าว ให้เป็นประโยชน์และบรรลุเป้าหมายตามศักยภาพที่เจ้าพ่อจะ
 แสวงหาได้ (Wealth Construction) โครงสร้างอำนาจทางการเมืองดังกล่าว เป็นปรา-
 กฏการณ์ของนวัตกรรมทางการเมืองของไทย ที่มีได้เกิดจากการสร้างสรรค์ หรือการทำลาย
 ภัยเจ้าพ่อ หากแต่เจ้าพ่อถูกสร้างหรือถูกทำลายโครงสร้างดังกล่าวมากกว่า ถ้าหากว่าเจ้าพ่อ
 ไม่สามารถปรับตัวให้กลมกลืนเข้ากับโครงสร้างฯ หรือสิ่งที่มีคุณค่าในโครงสร้างฯ ได้แปรสภาพ
 เชิงคุณภาพเป็นสิ่งมีคุณค่าโดยนัยตามเป้าประสงค์ของกลุ่มอำนาจอื่น เจ้าพ่อก็อาจจะถูกขจัด
 หรือขาดพลังซึ่งก็จะจูงใจให้ดำรงอยู่เพื่อดูดซับ แสวงหาหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและคุณค่า
 ในโครงสร้างฯต่อไป แต่กระนั้นก็ตาม โครงสร้างฯ นี้ก็มีได้เป็นผู้ทำลายหรือขจัดเจ้าพ่อไปโดย
 ที่ไม่ได้สร้างสรรค์เจ้าพ่อใหม่ขึ้นมาด้วย แม้ว่าโครงสร้างนี้จะเปลี่ยนแปลง และย่อยสลายทรพ-
 ษากรและสิ่งมีคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งเคยเป็นแหล่งเพาะหน่อกล้าเจ้าพ่อยุคก่อนให้เจือจางไปก็ตาม

แต่ความเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างใหม่ก็ เป็นเสมือนการหมุนรอบตัวเองของโลกซึ่งกลับไปสู่
วังวนของรุ่งอรุณยุคใหม่ของเจ้าพ่อ รุ่นที่ถูกสร้างขึ้นตามมากับโครงสร้างนี้จากยุคหนึ่งสู่อีกยุค
หนึ่งต่อเนื่องกันไป

โครงสร้างอำนาจแฝงซ้อนในระบบการเมืองไทย จึงเป็นโครงสร้างอำนาจที่ฝังและ
แทรกอยู่ตามแนวตะเข็บตรงรอยต่อ (Occupation-free Area) ระหว่างการเปลี่ยนผ่านของ
กระแสการเมืองหลายระบอบ และรอยต่อของแนวตัดระหว่างเส้นแบ่งพรมแดนของส่วนประกอบ
หลักของระบบรวมทั้งระบบ และรอยต่อของแนวเชื่อมระหว่างเส้นแบ่งอาณาบริเวณของส่วน
ประกอบย่อยภายในของส่วนประกอบหลักแต่ละส่วน (Inter-related Complex) ซึ่งพื้นที่
ตามแนวตะเข็บระหว่างรอยต่อของส่วนต่าง ๆ ทั้งระบบนั้นจะมีอยู่มากในระบอบกึ่งประชาธิปไตย
(Semi-Democracy) เนื่องจากมีแนวตะเข็บของรอยต่อจำนวนมาก และเป็นพื้นที่ที่มีความอุดม
สมบูรณ์ (Power Fertile Zone) เพียงพอที่จะจูงใจให้เจ้าพ่อเข้าไปดูดซับ และแสวงหา
สิ่งมีคุณค่าเหล่านั้น (Multiple Choices of Value) ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ประกอบด้วยอำนาจการ
เมืองอำนาจรัฐ และอำนาจเศรษฐกิจให้เลือกรับได้ในหลายมิติ (Diversification of
Power) มีช่องทางที่จะเข้าถึงและนำมาใช้ได้หลายช่องทาง (Network of Resource
Accessible) มีบทบาทและฐานะทางอำนาจ (Mobilization of Status) ที่ยืดหยุ่นพอ
ที่จะดำรงอยู่ได้ตามสัณยภาพและเป้าประสงค์ที่ต้องการบรรลุถึง

ควบคู่หรือทับซ้อนกับการฝังและแทรกตัวอยู่ตามแนวตะเข็บระหว่างรอยต่อ ของส่วนประ
กอบต่าง ๆ ของระบบโครงสร้างอำนาจแฝงซ้อนยังได้รักษาความอุดมสมบูรณ์ (Transfer of
Power) ของพื้นที่ตามแนวตะเข็บตรงรอยต่อที่จุดตัดใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างการเปลี่ยน
ผ่านในโครงสร้างหลักและส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างอำนาจแฝงซ้อนด้วย (Tran
sit Without Change) โดยส่งผลบั่นปลายให้เกิดกระบวนการของการชำระล้างแหล่งอุดม
สมบูรณ์ดั้งเดิมในโครงสร้างเก่าของเจ้าพ่อยุคก่อน พร้อมการเกิดขึ้นของกระบวนการเกิด
ใหม่ของเจ้าพ่อยุคหลัง (Reproduction) ตามนัยของแหล่งอุดมสมบูรณ์ใหม่ สิ่งมีคุณค่าในคุณ-
ภาพใหม่และกระบวนการในการล่องเสพยาใหม่ (Recycle of Exploitation) ของเจ้าพ่อ
รุ่นต่อมา ในโครงสร้างอำนาจแฝงซ้อนใหม่ ซึ่งเป็นหลุมดำของพัฒนาการทางการเมืองและเป็น
จุดต่างหรือขงมรดกทางประวัติศาสตร์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของระบบการเมืองไทย แมื่อนานาคดีที่

ทอดยาวออกไปอีกสักกิ่งศตวรรษก็ยากที่จะรื้อถอนรากเหง้าของ "โครงสร้างสามัญแบบไทย" นี้ได้ ทรายาคือที่ระบบการเมืองยังคงดำรงอยู่นานกว่า "ไว้ประชาธิปไตย" และประชาชนยังไม่มีสถาบันตัวแทนที่เข้มแข็ง

ที่เรียกโครงสร้างอำนาจแฝงซ่อนนี้ว่าเป็น "โครงสร้างสามัญแบบไทย (Evil-Type of Thai Political Structure) เนื่องจากเป็นผลกระทบของโครงสร้างทางการเมืองที่เกิดจากการประดิษฐ์หรือเป็นเทคโนโลยีทางการเมืองที่กลุ่มอำนาจหลัก 2 ฝ่ายในระบบการเมือง คือ กลุ่มอำนาจในกลไกรัฐ และกลุ่มอำนาจนอกกลไกรัฐ พยายามประนีประนอมและประสานประโยชน์ระหว่างกลุ่มอำนาจที่คับแคบ เพื่อทั้ง 2 ฝ่ายสามารถกุมอำนาจการปกครองร่วมกันได้ ในสถานะที่ระบบการเมืองดำรงอยู่ในระบอบกึ่งประชาธิปไตย ซึ่งส่งผลสืบไปหลายให้การประสานประโยชน์ระหว่างกลุ่มการเมืองในวงกว้างถูกละเลยและกดไว้ ซึ่งผลจากการสร้างกรอบการประสานประโยชน์ที่คับแคบเฉพาะบางกลุ่ม ได้ส่งผลกระทบต่อกลุ่มการเมืองและประชาชนในวงกว้าง กลุ่มการเมืองที่ถูกปิดกั้นและกีดกันจากระบบที่เข้มงวดในการกระจายประโยชน์และทรัพยากร ก็พยายามแสวงหาแหล่งอำนาจและผลประโยชน์จากนอกระบบ ซึ่งในที่สุดได้พัฒนาเป็นแนวร่วมพันธมิตรที่เข้มแข็ง (Cross Alliance) จากการชักนำของกลุ่มแกนนำที่ได้กุมและสามารถเข้าถึงอำนาจในระบบอยู่เดิม และกลุ่มการเมืองใหม่ที่พยายามเข้าสู่อำนาจในระบบ เมื่อเข้าประสงค์และผลประโยชน์ที่เกื้อกูลกัน กลุ่มการเมืองทั้ง 3 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มการเมืองที่มุ่งแสวงหาแหล่งอำนาจและผลประโยชน์จากนอกระบบ (2) กลุ่มการเมืองที่กุมอำนาจอยู่เดิมในระบบ และ (3) กลุ่มอำนาจใหม่ในนอกระบบที่พยายามเข้าสู่อำนาจในระบบ จึงเกิดการก่อตัวขององค์กรและกระบวนการแสวงหาอำนาจ และผลประโยชน์ที่ไร้พรมแดนขึ้น (Boundless Accessible Formation) เพื่อแสวงประโยชน์และอำนาจจากทั้ง 3 แหล่ง ซึ่งแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ที่สุด คือ แหล่งอำนาจและผลประโยชน์ที่อยู่ตามแนวรอยต่อระหว่างในระบบและนอกระบบ เนื่องจากเป็นแหล่งที่กลุ่มการเมืองทั้ง 3 ถือว่าเป็นพื้นที่ของผลประโยชน์ร่วม โดยที่ไม่เป็นการขัดกับประโยชน์ของกลุ่มใด เพราะไม่ได้เป็นการช่วงชิงจากแหล่งในระบบหรือจากแหล่งนอกระบบ แต่เป็นแหล่งที่อยู่กึ่งกลางระหว่างระบบ การร่วมประโยชน์ระหว่างกลุ่มการเมืองทั้ง 3 คือการที่กลุ่มอำนาจทั้ง 3 ได้แลกเปลี่ยนประโยชน์ที่ตนมีและไม่มีซึ่งกันและกัน (Interrim Cooperation) เช่น กลุ่มที่อยู่ในระบบสามารถขยายอำนาจหรือรักษาสถานภาพเดิมไว้ได้ โดยการได้รับความสนับสนุนจากพันธมิตรแหล่งอำนาจนอกระบบ ขณะที่กลุ่มที่พยายาม

เข้าสู่ระบบสามารถบรรลุถึงเป้าหมายได้เร็วขึ้น หากได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มนอกระบบและสนับสนุนจากกลุ่มในระบบ เพื่อผลักดันให้ตนได้เลือกที่จะอยู่ในระบบในสถานภาพใหม่หรือเป้าประสงค์ที่ต้องการมากขึ้น เช่นเดียวกับกับกลุ่มที่ถูกกีดกันให้อยู่นอกระบบอาจได้รับการตอบแทนหรือการสนับสนุนโดยการถ่ายเทอำนาจจากภายในระบบมาเสริมให้การดำรงอยู่ และการแสวงหาอำนาจประโยชน์นอกระบบได้รับการสนองตอบในเป้าหมายที่สูงขึ้นก็ได้ ซึ่งในบั้นปลายของผลกระทบที่ตามมาก็คือ การพัฒนาและการเติบโตขององค์กรและกระบวนการแสวงหาอำนาจและผลประโยชน์ที่ไร้พรมแดนกำหนด แหล่งอุดมสมบูรณ์ของอำนาจน้อยลงได้พัฒนาเป็นโครงสร้างอำนาจทางการเมืองแฝงซ่อนอยู่ในโครงสร้างกระแสหลัก และระบบรวม ก่อให้เกิดการผูกเรือนของโครงสร้างการเมืองกระแสหลัก เนื่องจากการจัดระเบียบทางโครงสร้างที่ขัดแย้งและเป็นปรปักษ์กับโครงสร้างแฝงซึ่งมีพัฒนาการที่เข้มแข็ง หยั่งราก และประสานระหว่างกลุ่มอำนาจที่กว้างขวางและเป็นธรรมชาติตามความเป็นจริงมากกว่า การพัฒนาการเมืองตามโครงสร้างในกระแสหลัก จึงอ่อนแอไร้พลังขาดแรงจูงใจและดำรงรักษาพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมายประชาธิปไตย แม้แต่กลุ่มอำนาจการเมืองกระแสหลักทั้ง 2 ฝ่ายเอง ก็ยังแบ่งรับแบ่งสู้ชิงอำนาจและแสวงประโยชน์จากโครงสร้างอำนาจแฝงซ่อนนี้อยู่ โครงสร้างอำนาจนี้ จึงยังอยู่ดำรงอยู่ต่อไปในระบบการเมืองไทย และในโครงสร้างดังกล่าว ยังคงรักษาไว้ซึ่งครีมนานาชาติ ตรีมนานาชาติ การเมือง ตรีมนานาทุน และตรีมนาคค่าทางสังคม ที่อุดมสมบูรณ์ ซึ่งเป็นสิ่งพึงประสงค์ของกลุ่มอำนาจการเมือง และเจ้าพ่อทุกยุคสมัยให้เข้ามาแสวงหาและใช้ประโยชน์ ไม่ว่าคุณค่าของครีมนานา-ผลประโยชน์ การเข้าถึงและช่องทางแสวงหา และเป้าหมายการตอบสนองจะแปรเปลี่ยนตามความผันแปรของภาวะการเมืองอย่างไรก็ตาม

ตัวแบบ TRANSITED-POWERS'-CREAM MODEL (T.P.C.M.) ซึ่งเป็นแนวคิดรวบยอดในการอธิบายเจ้าพ่อกับการเมืองในระบบการเมืองไทย ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น อาจแยกพิจารณาความหมายในเทอมต่าง ๆ ของตัวแบบได้ ดังนี้ คือ T หมายถึง Transitation, R หมายถึง Recycle of Exploitation, A หมายถึง Alliances, N หมายถึง Network of Resource Accessible, S หมายถึง Semi-Democracy, I หมายถึง Inter-related Complex, T หมายถึง Transfer of Power, E หมายถึง Extra Regime, D หมายถึง Diversify of Value P หมายถึง Power Fertilitate Zone, O หมายถึง Occupation-free Area, W หมายถึง Wealth Construction,

E หมายถึง Exchange of Asset, S หมายถึง Sub-structure, C หมายถึง Cooperation R หมายถึง Reproduction, E หมายถึง Evil-type, A หมายถึง Allocation, M หมายถึง Mobilization of Status, Multiple Choices of Value, Main-structure, Mode of Inter-rim Cooperation เป็นต้น

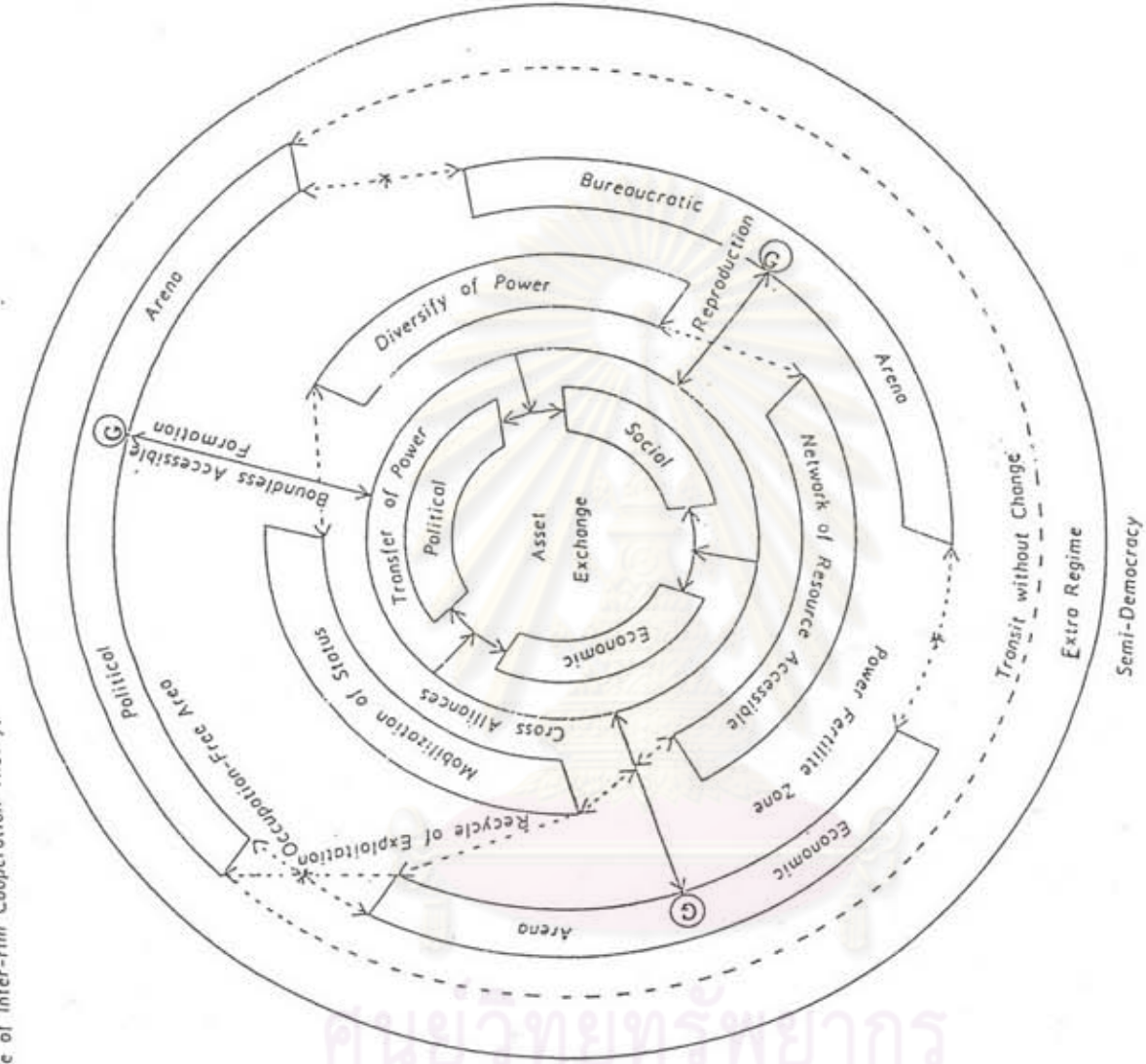
สำหรับการเชื่อมโยงของข่ายใยอำนาจในระบบการเมืองไทย พิจารณาได้จากภาพประกอบที่แสดงให้เห็นเครือข่ายการเชื่อมโยงตาม แบบแผนของ Mode of Inter-rim Cooperation ดังนี้ คือ

แผนภาพที่ 1 (เจ้าพ่อกับการเชื่อมโยงของข่ายใยอำนาจในระบบการเมืองไทยกับ ข้อเสนอทฤษฎี "Mode of Inter-rim Cooperation Theory")

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 1 เช้าต่อกับการเชื่อมโยงของข้ามไปจากในระบอบการเรืองโทกับข้อเสมอของหญิง (Mode of Inter-rim Cooperation Theory)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย